

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 910/2014**2018/EES/14/24**

frá 23. júlí 2014

um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Uppbygging trausts á netumhverfi er lykill að efnahagslegri og félagslegri þróun. Skortur á trausti, einkum vegna þess að fólk hefur á tilfinningunni að réttarvissa sé ekki fyrir hendi, gerir það að verkum að neytendur, fyrirtæki og opinber yfirvöld hika við að eiga rafræn viðskipti og nýta sér nýja þjónustu.
- 2) Með þessari reglugerð er leitast við að auka traust á rafrænum viðskiptum á innri markaðinum með því að skapa sameiginlegan grundvöll fyrir örugg rafræn samskipti á milli borgaranna, fyrirtækja og opinberra yfirvalda og þannig auka skilvirkni í nettengdri þjónustu opinberra aðila og einkaaðila, rafrænum viðskiptum og rafrænni verslun í Sambandinu.
- 3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB ⁽³⁾ fjallaði um rafrænar undirskriftir án þess að kveða á um heildarramma fyrir örugg og áreiðanleg rafræn viðskipti sem eru auðveld í notkun, yfir landamæri og þvert á atvinnugreinar. Þessi reglugerð styrkir og vikkar út réttarreglur þeirrar tilskipunar.
- 4) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 26. ágúst 2010 með yfirskriftinni „Stafræn áætlun fyrir Evrópu“ var bent á sundrun stafræna markaðarins, skort á samvirkni (e. interoperability) og aukningu í tölvubrotum sem meiriháttar hindranir í vegi jákvæðrar hringrásar stafræna hagkerfisins. Í skýrslu sinni um borgararétt ESB með yfirskriftinni „Hindrunum gagnvart réttindum borgara ESB rutt úr vegi“ lagði framkvæmdastjórnin enn skýrari áherslu á nauðsyn þess að leysa helstu vandamál sem koma í veg fyrir að borgarar Sambandsins njóti ávinningsins af stafrænum innri markaði og stafrænni þjónustu yfir landamæri.
- 5) Í niðurstöðum sínum frá 4. febrúar 2011 og 23. október 2011 hvatti leiðtoga ráðið framkvæmdastjórnina til að skapa stafrænan innri markað eigi síðar en árið 2015, að hraða framþróun á lykilsviðum stafræna hagkerfisins og stuðla að fyllilega samþættum, stafrænum innri markaði með því að greiða fyrir notkun nettengdrar þjónustu yfir landamæri, með sérstakri áherslu á að greiða fyrir öruggri rafrænni auðkenningu og sannvottun.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/2018 frá 9. febrúar 2018 um breytingu á XI. viðauka (Rafræn fjarskipti, hljóð- og myndmiðlun og upplýsingasamfélagið) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjttíð. ESB C 351, 15.11.2012, bls. 73.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 3. apríl 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 23. júlí 2014.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB frá 13. desember 1999 um ramma Bandalagsins varðandi rafrænar undirskriftir (Stjttíð. EB L 13, 19.1.2000, bls. 12).

- 6) Í niðurstöðu sinni frá 27. maí 2011 hvatti ráðið framkvæmdastjórnina til að leggja sitt af mörkum til hins stafræna innri markaðar með því að skapa viðeigandi skilyrði fyrir gagnkvæma viðurkenningu á lykilkvæmum yfir landamæri, s.s. rafrænni auðkenningu, rafrænum skjölum, rafrænum undirskriftum og rafrænni afhendingarþjónustu ásamt samvirkandi, rafrænni stjórnsýslu innan Evrópusambandsins.
- 7) Í ályktun sinni frá 21. september 2010 um að koma að fullu á innri markaði fyrir rafræna verslun ⁽¹⁾ lagði Evrópuþingið áherslu á mikilvægi öryggis rafrænnar þjónustu, sérstaklega rafrænna undirskrifta, og á nauðsyn þess að koma á samevrópsku dreifilyklaskipulagi ásamt því að kalla eftir því að framkvæmdastjórnin komi á fót gátt fyrir evrópska staðfestingaraðila (e. European validation authorities gateway) til að tryggja samvirkni rafrænna undirskrifta yfir landamæri og auka öryggi í nettengdum viðskiptum.
- 8) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB ⁽²⁾ er þess krafist að aðildarríkin komi á fót upplýsinga- og þjónustumiðstöðvum (e. points of single contact) til að tryggja að auðvelt sé að ljúka allri málsmeðferð og formsatriðum, sem tengjast aðgangi að þjónustustarfsemi og því að stunda hana, með fjarmiðlun og með rafrænum hætti, fyrir milligöngu viðkomandi upplýsinga- og þjónustumiðstöðva hjá viðkomandi yfirvöldum. Margs konar nettengd þjónusta, sem er aðgengileg fyrir milligöngu upplýsinga- og þjónustumiðstöðva, krefst rafrænnar auðkenningar, sannvottunar og undirskriftar.
- 9) Í flestum tilvikum geta borgarar ekki notað rafræn auðkenni sín til sannvottunar í öðrum aðildarríkjum því að landsbundnar rafrænar auðkenningarskipanir (e. electronic identification schemes) í þeirra landi eru ekki viðurkenndar í öðrum aðildarríkjum. Þessi rafræna hindrun kemur í veg fyrir að þjónustuveitendur geti notið ávinningans af innri markaðinum til fulls. Gagnkvæm viðurkenning á rafrænum auðkenningarleiðum mun auðvelda ýmsa þjónustustarfsemi yfir landamæri á innri markaðinum og gera fyrirtækjum kleift að starfa yfir landamæri án þess að standa frammi fyrir mörgum hindrunum í samskiptum við opinber yfirvöld.
- 10) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/24/ESB ⁽³⁾ er komið á fót netkerfi landsyfirvalda sem bera ábyrgð á rafrænni heilbrigðisþjónustu. Til að bæta öryggi og samfellu í heilbrigðisþjónustu yfir landamæri er nauðsynlegt að í netkerfinu felist leiðbeiningar um aðgang að rafrænum gögnum um heilbrigði og heilbrigðisþjónustu yfir landamæri, þ.m.t. með því að styðja við „sameiginlegar auðkenningar- og sannvottunarráðstafanir til að auðvelda flutning gagna vegna heilbrigðisþjónustu yfir landamæri“. Gagnkvæm viðurkenning rafrænnar auðkenningar og sannvottunar er lykillinn að því að heilbrigðisþjónusta yfir landamæri verði að veruleika fyrir evrópska borgara. Þegar fólk þarf að ferðast vegna lækni meðferðar er nauðsynlegt að lækni meðferðar gögn þeirra séu aðgengileg í því landi þar sem meðferðin fer fram. Þetta krefst áreiðanlegs og öruggs ramma fyrir rafræna auðkenningu sem fólk ber traust til.
- 11) Beita ætti þessari reglugerð í fullu samræmi við meginreglurnar um vernd persónuupplýsinga sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽⁴⁾. Með hliðsjón af meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu sem sett er með þessari reglugerð, ætti sannvottun vegna nettengdrar þjónustu, hvað þetta varðar, einungis að taka til vinnslu þeirra auðkenningargagna sem eru fullnægjandi, viðeigandi og ekki umfram það sem nauðsynlegt er til að veita aðgang að umræddri nettengdri þjónustu. Enn fremur ættu traustþjónustuveitendur og eftirlitsstofnanir að virða kröfurnar í tilskipun 95/46/EB um trúnað og öryggi í vinnslu.
- 12) Eitt af markmiðum þessarar reglugerðar er að fjarlægja þær hindranir sem nú standa í vegi notkunar á rafrænum auðkenningarleiðum yfir landamæri, sem notaðar eru í aðildarríkjunum til sannvottunar, a.m.k. að því er varðar opinbera þjónustu. Það er ekki markmið þessarar reglugerðar að hafa afskipti af stjórnkerfum fyrir rafræn kennsl (e. electronic identity management systems) og grunnvirkjum sem þeim tengjast, sem komið er á í aðildarríkjunum. Markmið þessarar reglugerðar er að tryggja að örugg rafræn auðkenning og sannvottun sé möguleg til aðgangs að nettengdri þjónustu yfir landamæri sem aðildarríkin bjóða.

⁽¹⁾ Stjttíð. ESB C 50 E, 21.2.2012, bls. 1.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB frá 12. desember 2006 um þjónustu á innri markaðnum (Stjttíð. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 36).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/24/ESB frá 9. mars 2011 um réttindi sjúklunga varðandi heilbrigðisþjónustu yfir landamæri (Stjttíð. ESB L 88, 4.4.2011, bls. 45).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjttíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

- 13) Aðildarríkjum ætti áfram að vera frjálst að nota eða innleiða leiðir til rafrænnar auðkenningar vegna aðgangs að nettengdri þjónustu. Þau ættu einnig að geta ákveðið hvort einkageirinn tekur þátt í innleiðingu slíkra leiða. Aðildarríkjum ætti ekki að vera skylt að tilkynna framkvæmdastjórninni um rafrænar auðkenningarskipanir sínar. Aðildarríkin hafa val um það hvort þau tilkynna framkvæmdastjórninni um allar, sumar eða engar rafrænar auðkenningarskipanir sem notuð er á landsvísu a.m.k. til að hafa aðgang að nettengdri opinberri þjónustu eða sértækri þjónustu.
- 14) Setja þarf fram tiltekin skilyrði í þessari reglugerð að því er varðar hvaða rafrænu auðkenningarleiðir verður að viðurkenna og hvernig tilkynna ber um rafrænar auðkenningarskipanir. Slík skilyrði ættu að hjálpa aðildarríkjunum við að byggja upp nauðsynlegt traust á rafrænum auðkenningarskipunum hvers annars og viðurkenna með gagnkvæmum hætti rafrænar auðkenningarleiðir sem falla undir tilkynntar skipanir þeirra. Meginreglan um gagnkvæma viðurkenningu ætti að gilda ef rafræn auðkenningarskipan tilkynningaraðildarríkisins uppfyllir skilyrði um tilkynningu og tilkynningin var gefin út í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Þó ætti meginreglan um gagnkvæma viðurkenningu aðeins að eiga við um sannvottun í tengslum við nettengda þjónustu. Aðgangur að slíkri nettengdri þjónustu og lokaafhending hennar til umsækjandans ættu að vera nátengd réttinum til slíkrar þjónustu samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í landslögum.
- 15) Sú skylda að viðurkenna rafrænar auðkenningarleiðir ætti aðeins að eiga við um auðkenningarleiðir sem hafa fullvissustig kennsla sem er sambærilegt við eða hærra en það sem hin nettengda þjónusta krefst. Enn fremur ætti skyldan aðeins að gilda þegar opinberi aðilinn sem um er að ræða notar fullvissustigið „verulegt“ eða „hátt“ í tengslum við aðgang að þessari nettengdu þjónustu. Aðildarríkjum ætti áfram að vera frjálst, í samræmi við lög Sambandsins, að viðurkenna rafrænar auðkenningarleiðir með lægri fullvissustig kennsla.
- 16) Fullvissustig ættu að endurspegla tiltrú á getu rafrænna auðkenningarleiða til að staðfesta kennsl á einstaklingi og þannig veita vissu fyrir því að einstaklingur sem heldur fram tilteknu kenni, sé í reynd sá sem fékk kenninu úthlutað. Fullvissustigið fer eftir því hversu mikla tiltrú þessi rafræna auðkenningarleið gefur kenni sem einstaklingur gerir tilkall til eða krefst viðurkenningar á, með hliðsjón af ferlum (t.d. sönnun á kennslum (e. identity proofing), sannprófun og sannvottun), stjórnun (t.d. aðilans sem gefur út rafrænar auðkenningarleiðir og aðferðinni við útgáfu slíkra leiða) og þeim tæknilegu stýringum sem beitt er. Til eru ýmsar tæknilegar skilgreiningar og lýsingar á fullvissustigum sem eru afrakstur stórra tilraunaverkefna, sem fjármögnuð voru af Sambandinu, staðlavinnu og alþjóðlegs starfs. Stóra tilraunaverkefnið STORK og ISO 29115 vísa m.a. til stiga 2, 3 og 4, sem taka ætti ytrasta tillit til við ákvörðun tæknilegra lágmarkskrafna, staðla og ferla fyrir fullvissustigin „lágt“, „verulegt“ og „hátt“ í skilningi þessarar reglugerðar jafnframt því að tryggja samræmda beitingu þessarar reglugerðar, einkum að því er varðar fullvissustigið hátt í tengslum við sönnun á kennslum vegna útgáfu fullgildra vottorða. Kröfur sem settar eru ættu að vera hlutlausar í tæknilegu tilliti. Mögulegt ætti að vera að uppfylla nauðsynlegar öryggiskröfur með mismunandi tækni.
- 17) Aðildarríkin ættu að hvetja einkageirann til að velja rafrænar auðkenningarleiðir úr tilkynntri skipan til auðkenningar þegar þess er þörf vegna nettengdrar þjónustu eða rafrænna viðskipta. Möguleikinn á að nota slíkar rafrænar auðkenningarleiðir myndi gera einkageiranum kleift að nýta sér rafræna auðkenningu og sannvottun sem þegar er mikið notuð í mörgum aðildarríkjum, a.m.k. í þágu opinberrar þjónustu, og auðvelda aðgengi fyrirtækja og borgara að nettengdri þjónustu yfir landamæri. Til að greiða fyrir notkun einkageirans á slíkum rafrænum auðkenningarleiðum yfir landamæri ættu treystendur í einkageiranum, sem hafa staðfestu utan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis, að hafa aðgang að sannvottunarmöguleika hvaða aðildarríkis sem er með sömu skilyrðum og treystendur í einkageiranum með staðfestu í því aðildarríki. Að því er varðar treystendur í einkageiranum getur tilkynningaraðildarríkið af þessum sökum skilgreint skilmála fyrir aðgangi að sannvottunarleið. Slíkir aðgangsskilmálar geta falið í sér upplýsingar um hvort sannvottunarleiðin sem er undir tilkynntu skipaninni sé nú aðgengileg treystendum í einkageiranum.
- 18) Í þessari reglugerð ætti að kveða á um bótaábyrgð tilkynningaraðildarríkisins, þeirra sem gefa út rafrænu auðkenningarleiðirnar og aðilanna sem starfrækja sannvottunarferli ef viðeigandi skuldbindingar samkvæmt þessari reglugerð eru ekki uppfylltar. Þó ætti að beita ákvæðum þessarar reglugerðar í samræmi við landsreglur um bótaábyrgð. Reglugerðin hefur því ekki áhrif á þessar landsbundnu reglur, t.d. um skilgreiningu á skaðabótum eða viðeigandi málsmeðferðarreglur sem gilda, þ.m.t. sönnunarbyrði.

- 19) Öryggi rafræna auðkenningar skipana er lykillinn að áreiðanlegri, gagnkvæmri viðurkenningu rafræna auðkenningarleiða yfir landamæri. Í þessu samhengi ættu aðildarríkin að starfa saman að öryggi og samvirkni rafræna auðkenningar skipana á vettvangi Sambandsins. Þegar rafrænar auðkenningar skipanir krefjast þess að treystendur í aðildarríkjunum noti tiltekinn vélbúnað eða hugbúnað kallar samvirkni yfir landamæri á að þessi aðildarríki leggi ekki slíkar kröfur og kostnað þeim tengdan á treystendur, sem hafa staðfestu utan yfirráðasvæðis þeirra. Í slíkum tilvikum ætti að ræða og þróa viðeigandi lausnir innan gildissviðs umgjarðar samvirkni (e. interoperability framework). Samt sem áður verður ekki komist hjá tæknilegum kröfum, sem til koma vegna innbyggðra forskrifta landsbundinna rafræna auðkenningarleiða og líklegt er að hafi áhrif á handhafa slíkra rafræna leiða (t.d. snjallkorta).
- 20) Samstarf aðildarríkjanna ætti að auðvelda tæknilega samvirkni tilkyntra rafræna auðkenningar skipana í því skyni að stuðla að háu stigi trausts og öryggis er hæfi áhættustigi. Upplýsingaskipti og miðlun á bestu starfsvenjum á milli aðildarríkjanna, með gagnkvæma viðurkenningu þeirra fyrir augum, ætti að greiða fyrir slíku samstarfi.
- 21) Þessi reglugerð ætti einnig að setja almennan lagaramma um notkun á traustþjónustu. Reglugerðin ætti þó ekki að leggja á almenna skyldu til að nota traustþjónustu eða til að setja upp tengipunkt fyrir alla traustþjónustu sem fyrir er. Einkum ætti reglugerðin ekki að ná yfir veitingu þjónustu, sem er eingöngu notuð innan lokaðra kerfa á milli fyrirfram ákveðinna þátttakanda og hefur engin áhrif á þriðju aðila. Til dæmis ættu kerfi, sem fyrirtæki eða opinber stjórnvöld setja upp til að stjórna innri ferlum og sem nota traustþjónustu, ekki að falla undir kröfur þessarar reglugerðar. Aðeins traustþjónustu, sem veitt er almenningi og hefur áhrif á þriðju aðila, ber að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í reglugerðinni. Þessi reglugerð ætti heldur ekki að ná yfir þætti sem varða gerð og gildi samninga eða aðrar lagaskyldur, þar sem fram koma kröfur með tilliti til forms sem mælt er fyrir um í landslögum eða lögum Sambandsins. Jafnframt ætti reglugerðin ekki að hafa áhrif á landsbundnar formkröfur varðandi opinberar skrár, einkum fyrirtækjaskrár og þinglýsingarbækur.
- 22) Til að stuðla að almennri notkun traustþjónustu yfir landamæri ætti að vera mögulegt að nota traustþjónustu sem sönnunargagn í málarekstri í öllum aðildarríkjum. Réttaráhrif traustþjónustu skal skilgreina í landslögum, nema kveðið sé á um annað í þessari reglugerð.
- 23) Að því marki sem þessi reglugerð gerir skylt að viðurkenna traustþjónustu, er synjun á viðurkenningu einungis heimil ef sá, sem skyldan hvílir á, getur ekki lesið eða sannprófað hana af tæknilegum orsökum sem eru ekki beint á valdi hans. Þessi skylda ætti þó ekki í sjálfu sér að fela í sér kröfu um að opinber aðili verði sér úti um nauðsynlegan vélbúnað og hugbúnað til að tryggja tæknilegan læsileika allrar traustþjónustu sem fyrir er.
- 24) Aðildarríkin geta viðhaldið eða innleitt landsákvæði í tengslum við traustþjónustu, sem samræmast lögum Sambandsins, að svo miklu leyti sem slík þjónusta er ekki að fullu samræmd með þessari reglugerð. Traustþjónusta sem er í samræmi við þessa reglugerð ætti þó að flæða óhindrað á innri markaðinum.
- 25) Aðildarríkjunum ætti að vera frjálst að skilgreina aðrar tegundir traustþjónustu, til viðbótar við traustþjónustur sem eru tæmandi taldar í þessari reglugerð, í þeim tilgangi að viðurkenna þær á landsvísu sem fullgilda traustþjónustu.
- 26) Vegna hraðra tæknibreytinga ætti í þessari reglugerð að beita nálgun sem er opin fyrir nýsköpun.
- 27) Þessi reglugerð ætti að vera hlutlaus í tæknilegu tilliti. Mögulegt ætti að vera að ná réttaráhrifum hennar með hvaða tæknibúnaði sem er, að því tilskildu að kröfur þessarar reglugerðar séu uppfylltar.

- 28) Til að auka sérstaklega traust lítilla og meðalstórra fyrirtækja og neytenda á innri markaðinum og stuðla að notkun á traustþjónustu og -vörum, ætti að innleiða hugmyndina um fullgilda traustþjónustu og fullgilda traustþjónustuveitendur með það fyrir augum að setja fram kröfur og skyldur sem tryggja hátt öryggisstig sérhverrar fullgildrar traustþjónustu og -vara, sem notaðar eru eða boðnar fram.
- 29) Í samræmi við skuldbindingar samkvæmt samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks, sem var samþykktur með ákvörðun ráðsins 2010/48/EB ⁽¹⁾, einkum 9. gr. samningsins, ætti fatlað fólk að geta notað traustþjónustu og vörur fyrir endanotendur (e. end-user products), sem notaðar eru við að veita þá þjónustu, til jafns við aðra neytendur. Því ættu traustþjónusta sem veitt er og vörur fyrir endanotendur, sem notaðar eru við að veita þá þjónustu, að vera aðgengilegar fótluðu fólki eftir því sem framkvæmanlegt er. Mat á framkvæmanleika ætti m.a. að taka til tæknilegra og efnahagslegra þátta.
- 30) Aðildarríkin ættu að tilnefna eina eða fleiri eftirlitsstofnanir til að annast eftirlitsstarfsemi samkvæmt þessari reglugerð. Aðildarríkin ættu einnig að geta ákveðið, með gagnkvæmum samningi við annað aðildarríki, að tilnefna eftirlitsstofnun á yfirráðasvæði hins aðildarríkisins.
- 31) Eftirlitsstofnanir ættu að starfa með persónuverndaryfirvöldum, t.d. með því að upplýsa þau um niðurstöður úttekta á fullgildum traustþjónustuveitendum, þegar reglur um vernd persónuupplýsinga virðast hafa verið brotnar. Upplýsingamiðlun ætti einkum að ná til öryggisatvika og brota á meðferð persónuupplýsinga.
- 32) Til að styrkja traust notenda á innri markaðinum ætti að hvíla á herðum allra traustþjónustuveitenda sú ábyrgð að fylgja góðum öryggisstarfsvenjum er hæfi áhættunni sem tengist starfsemi þeirra.
- 33) Ákvæði um notkun gervinafna (e. pseudonyms) í vottorðum ættu ekki að hindra aðildarríkin í því að krefjast þess að unnt sé að bera kennsl á einstaklinga samkvæmt lögum Sambandsins eða landslögum.
- 34) Öll aðildarríki ættu að fylgja nauðsynlegum sameiginlegum kröfum um eftirlit til að tryggja sambærilegt öryggisstig fullgildrar traustþjónustu. Til að auðvelda samræmda beitingu þessara krafna í öllu Sambandinu ættu aðildarríkin að samþykka sambærilegar verklagsreglur og skiptast á upplýsingum um eftirlitsstarfsemi sína og bestu starfsvenjur á þessu sviði.
- 35) Allir traustþjónustuveitendur ættu að falla undir kröfur þessarar reglugerðar, einkum þær sem varða öryggi og bótaábyrgð, til að tryggja tilhlýðilega kostgæfni (e. due diligence), gagnsæi og ábyrgðarskyldu í starfsemi þeirra og þjónustu. Með tilliti til tegundar þjónustu sem traustþjónustuveitendur láta í té þykir þó rétt, að því er þessar kröfur varðar, að greina á milli fullgildra traustþjónustuveitenda og þeirra sem eru ekki fullgildir.
- 36) Stofnun eftirlitsfyrirkomulags fyrir alla traustþjónustuveitendur ætti að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði að því er varðar öryggi og ábyrgðarskyldu vegna starfsemi þeirra og þjónustu og þannig stuðla að vernd notenda og starfsemi innri markaðarins. Traustþjónustuveitendur sem eru ekki fullgildir ættu að sæta vægu eftirliti sem byggir á viðbragði eftir á vegna eðlis þjónustu þeirra og starfsemi. Eftirlitsstofnuninni ætti því ekki að bera nein almenn skylda til að hafa umsjón með þjónustuveitendum sem eru ekki fullgildir. Eftirlitsstofnun ætti aðeins að grípa til aðgerða ef henni er tilkynnt (t.d. af sjálfum traustþjónustuveitandanum sem ekki er fullgildur, af annarri eftirlitsstofnun, með tilkynningu frá notanda eða viðskiptafélaga eða á grundvelli eigin rannsóknar) að traustþjónustuveitandi, sem er ekki fullgildur, fullnægi ekki kröfum þessarar reglugerðar.

⁽¹⁾ Ákvörðun ráðsins 2010/48/EB frá 26. nóvember 2009 um staðfestingu Evrópubandalagsins á samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks (Stjútö. ESB L 23, 27.1.2010, bls. 35).

- 37) Í þessari reglugerð ætti að kveða á um bótaábyrgð allra traustþjónustuveitenda. Einkum er í henni kveðið á um bótaábyrgðarfyrirkomulag, en samkvæmt því ættu allir traustþjónustuveitendur að vera ábyrgir fyrir tjóni sem einstaklingur eða lögaðili verður fyrir vegna þess að skyldur samkvæmt þessari reglugerð eru ekki uppfylltar. Til þess að auðvelda mat á fjárhagslegri áhættu sem traustþjónustuveitendur gætu þurft að bera eða sem þeir ættu að tryggja sig fyrir, heimilar þessi reglugerð traustþjónustuveitendum að setja, við tiltekna aðstæður, takmarkanir á notkun þjónustunnar sem þeir veita og bera þá ekki ábyrgð á tjóni vegna notkunar á þjónustu sem er umfram slíkar takmarkanir. Upplýsa ætti viðskiptavinum um takmarkanirnar fyrirfram á viðeigandi hátt. Slíkar takmarkanir ættu að vera ljósar þriðja aðila, t.d. með því að setja upplýsingar um þær í skilmála um þjónustuna sem veitt er eða með öðrum skýrum hætti. Til að framkvæma megi þessar meginreglur ætti að beita þessari reglugerð í samræmi við landsreglur um bótaábyrgð. Því hefur reglugerðin ekki áhrif á þessar landsbundnu reglur, t.d. um skilgreiningu á skaðabótum, ásetning, gáleysi eða viðeigandi málsmeðferðarreglur sem gilda.
- 38) Brýnt er að öryggisrof og öryggisáhættumat séu tilkynnt til að allir hlutaðeigandi aðilar fái fullnægjandi upplýsingar ef um öryggisrof er að ræða eða heilleiki glatast.
- 39) Til að gera framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum kleift að meta skilvirkni tilkynningakerfisins fyrir öryggisrof, sem innleitt er með þessari reglugerð, ætti að fara fram á það við eftirlitsstofnanir að þær sendi framkvæmdastjórninni og Net- og upplýsingaöryggisstofnun Evrópusambandsins samantekt upplýsinga.
- 40) Til að gera framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum kleift að meta skilvirkni hinnar auknu eftirlitstillögunar, sem innleidd er með þessari reglugerð, ætti að fara fram á að eftirlitsstofnanir gefi skýrslu um starfsemi sína. Það myndi hjálpa til við að greiða fyrir gagnkvæmri miðlun góðra starfsvenja á milli eftirlitsstofnana og gera kleift að ganga úr skugga um að nauðsynlegar kröfur um eftirlit séu framkvæmdar með samræmdum og skilvirkum hætti í öllum aðildarríkjunum.
- 41) Til að tryggja varanleika og endingu fullgildrar traustþjónustu og auka tiltrú notenda á samfellu hennar, ættu eftirlitsstofnanir að ganga úr skugga um að fyrir hendi séu ráðstafanir sem lýsa því hvernig staðið yrði að niðurlagningu starfsemi og að þeim sé rétt beitt komi til þess að fullgildir traustþjónustuveitendur hætti starfsemi.
- 42) Til að auðvelda eftirlit með fullgildum traustþjónustuveitendum, t.d. þegar þjónustuveitandi lætur í té þjónustu á yfirráðasvæði annars aðildarríki og fellur ekki undir eftirlit þar eða þegar tölvur þjónustuveitanda eru staðsettar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem hann hefur staðfestu, ætti að koma á fót gagnkvæmu aðstoðarkerfi á milli eftirlitsstofnana í aðildarríkjunum.
- 43) Til að tryggja að fullgildir traustþjónustuveitendur og þjónustan sem þeir veita uppfylli kröfur þessarar reglugerðar ætti samræmismatsstofa að vinna samræmismat og ættu hinir fullgildu traustþjónustuveitendur að senda eftirlitsstofnuninni skýrslur um niðurstöðu þess mats. Þegar eftirlitsstofnun krefst þess að fullgildur traustþjónustuveitandi leggi fram sérstaka samræmismatsskýrslu ætti eftirlitsstofnunin sérstaklega að virða meginreglur um góða stjórnýsly, þ.m.t. skylduna að rökstyðja ákvarðanir sínar, ásamt því að virða meðalhófsregluna. Eftirlitsstofnun ætti því að rökstyðja á tilhlýðilegan hátt þá ákvörðun sína að fara fram á sérstakt samræmismat.
- 44) Markmið þessarar reglugerðar er að tryggja samræmdan ramma með það fyrir augum að kveða á um hátt stig öryggis og réttarvissu varðandi traustþjónustu. Í þessu tilliti ætti framkvæmdastjórnin, þegar hún fjallar um samræmismat vöru og þjónustu, eftir því sem við á, að leitast eftir samlegðaráhrifum við viðeigandi evrópsk og alþjóðleg kerfi sem fyrir eru, eins og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 ⁽¹⁾ um kröfur varðandi faggildingu samræmismatsstofa og markaðseftirlit með vörum.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðseftirlit í tengslum við markaðssetningu á vörum og um niðurfellingu reglugerðar (EBE) nr. 339/93 (Stjtfð. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30).

- 45) Til að greiða fyrir skilvirku ferli frá upphafi, sem ætti að leiða til þess að fullgildir traustþjónustuveitendur og fullgild traustþjónusta, sem þeir veita, séu tekin inn á traustlista (e. trusted lists), ætti að hvetja til undanfarandi samskipta á milli tilvonandi fullgildra traustþjónustuveitenda og lögbærrar eftirlitsstofnunar, með það fyrir augum að greiða fyrir áreiðanleikakönnuninni sem er forsenda veitingar fullgildrar traustþjónustu.
- 46) Traustlistar eru mikilvægur þáttur í því að byggja upp traust á milli markaðsaðila þar sem þeir sýna fram á að þjónustuveitandinn hafði fullgilda stöðu (e. qualified status) þegar eftirlitið fór fram.
- 47) Tiltrú á nettengdri þjónustu, sem og hagkvæmni hennar, skiptir sköpum til að notendur njóti fulls hagræðis af rafrænni þjónustu og treysti meðvitað á hana. Í þessu skyni ætti að búa til traustmerki ESB til að auðkenna fullgilda traustþjónustu sem veitt er af fullgildum traustþjónustuveitendum. Slíkt traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu myndi aðgreina fullgilda traustþjónustu með skýrum hætti frá annarri traustþjónustu og þannig stuðla að gagnsæi á markaðinum. Notkun fullgildra traustþjónustuveitenda á traustmerki ESB ætti að vera valkvæð og ætti ekki að hafa í för með sér aðrar kröfur en þær sem kveðið er á um í þessari reglugerð.
- 48) Þó svo að hátt öryggisstig sé nauðsynlegt til að tryggja gagnkvæma viðurkenningu rafrænna undirskrifta ætti í sérstökum tilvikum, eins og í tengslum við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/767/EB ⁽¹⁾, einnig að samþykka rafrænar undirskriftir með lægri fullvissu öryggis.
- 49) Með þessari reglugerð ætti að koma á þeirri meginreglu að ekki ætti að hafna réttaráhrifum rafrænnar undirskriftar af þeirri ástæðu að hún er á rafrænu formi eða að hún uppfyllir ekki kröfur sem gerðar eru til fullgildrar rafrænnar undirskriftar. Engu að síður er það landslaga að skilgreina réttaráhrif rafrænna undirskrifta nema að því er varðar kröfurnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð um að fullgild rafræn undirskrift eigi að hafa jafngild réttaráhrif og eiginhandarundirskrift.
- 50) Þar sem lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum nota nú útfærðar rafrænar undirskriftir með mismunandi sniði til að undirrita skjöl sín rafrænt, er nauðsynlegt að tryggja að aðildarríki geti tæknilega stutt við a.m.k. nokkur snið útfærðra rafrænna undirskrifta þegar þau taka við skjölum sem undirrituð eru rafrænt. Á sama hátt þyrfti að tryggja að aðildarríkin geti stutt við a.m.k. nokkur snið útfærðra rafrænna innsigla þegar lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum nota útfærð rafræn innsigli.
- 51) Undirritandi ætti að geta falið þriðja aðila umsjón með fullgildum rafrænum undirskriftarbúnaði að því tilskildu að viðeigandi fyrirkomulag og verklag sé notað til að tryggja að undirritandinn hafi einn stjórn á notkun rafrænna undirskriftargagna sinna og að notkun búnaðarins sé í samræmi við kröfur um fullgildar rafrænar undirskriftir.
- 52) Gert er ráð fyrir að rafrænar fjarundirskriftir (e. remote electronic signatures), þar sem rafrænu undirskriftarumhverfi er stjórnað af traustþjónustuveitanda fyrir hönd undirritandans, aukist í ljósi margþætts efnahagslegs ávinnings af þeim. Til að tryggja að slíkar rafrænar undirskriftir njóti sömu lagalegrar viðurkenningar og rafrænar undirskriftir í umhverfi sem að fullu stjórnað af notanda, ættu þjónustuveitendur fyrir rafrænar fjarundirskriftir samt sem áður að beita sérstöku öryggisverklagi við stjórnun og stjórnsýslu og nota áreiðanleg kerfi og vörur, þ.m.t. öruggar rafrænar samskiptarásir, til að tryggja að rafrænt undirskriftarumhverfi sé áreiðanlegt og undirritandinn hafi einn stjórn á notkun þess. Þegar fullgild rafræn undirskrift hefur verið mynduð með rafrænum fjarundirskriftarbúnaði ættu kröfurnar, sem gilda um fullgilda traustþjónustuveitendur, sem settar eru fram í þessari reglugerð, að gilda.

(1) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/767/EB frá 16. október 2009 um ráðstafanir sem greiða fyrir notkun rafrænnar málsmeðferðar með upplýsinga- og þjónustumiðstöðvum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB um þjónustu á innri markaðnum (Stjútíð. ESB L 274, 20.10.2009, bls. 36).

- 53) Tímabundin ógilding fullgildra vottorða er viðurkennd starfsvenja traustþjónustuveitenda í ýmsum aðildarríkjum og er ekki það sama og afturköllun heldur felur í sér að vottorð verða ógild tímabundið. Vegna réttarvissu er nauðsynlegt að tímabundin ógildingarstaða vottorðs komi ávallt skýrt fram. Í því skyni ættu traustþjónustuveitendur að bera ábyrgð á því að gefa upp stöðu vottorðs með skýrum hætti og, ef um tímabundna ógildinguna er að ræða, þá nákvæmlega hversu lengi ógildingin hefur varað. Í þessari reglugerð ætti ekki að kveða á um að traustþjónustuveitendum eða aðildarríkjum beri að nota tímabundnar ógildingar en tilgreina ætti reglur um gagnsæi þá og þegar slíkar starfsvenjur eru aðgengilegar.
- 54) Samvirkni og viðurkenning yfir landamæri á fullgildum vottorðum er forsenda fyrir viðurkenningu fullgildra rafrænna undirskrifa yfir landamæri. Því ættu ekki að gilda um fullgild vottorð neinar ófrávíkjanlegar kröfur sem ganga lengra en kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Þó ætti á landsvísu að vera heimilt að bæta sérstökum eigindum, s.s. einkvæmu kennimarki, inn í fullgild vottorð að því tilskildu að slíkar sérstakar eigindir hamli ekki samvirkni og viðurkenningu yfir landamæri á fullgildum vottorðum og rafrænum undirskriftum.
- 55) Öryggisvottun í upplýsingatækni á grundvelli alþjóðlegra staðla eins og ISO 15408 og tengdra matsaðferða og fyrirkomulags við gagnkvæma viðurkenningu, er mikilvægt tæki til að sannreyna öryggi fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar og ætti að stuðla að henni. Þó styðjast nýstárlegar lausnir og þjónusta, s.s. undirritun með fartækjum (e. mobile signing) og í skýinu (e. cloud signing), við tæknilegar og skipulagslegar lausnir fyrir fullgildan rafrænan undirskriftarbúnað þar sem kann að vera að öryggisstaðlar séu ekki enn fyrir hendi eða þar sem fyrsta öryggisvottun í upplýsingatækni stendur yfir. Aðeins ætti að mega meta öryggisstig slíks fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar með öðrum aðferðum ef slíkir öryggisstaðlar eru ekki tiltækir eða ef fyrsta öryggisvottun í upplýsingatækni stendur yfir. Slíkar aðferðir ættu að vera sambærilegar stöðlum fyrir öryggisvottun í upplýsingatækni að því marki sem öryggisstig þeirra er jafngilt. Greiða mætti fyrir þessum aðferðum með jafningjaryni.
- 56) Í þessari reglugerð ætti að mæla fyrir um kröfur sem eru gerðar til fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar í því skyni að tryggja virkni útfærðra rafrænna undirskrifa. Í henni ætti ekki að fjalla um gervallt umhverfi þess kerfis sem slíkur búnaður vinnur í. Umfang vottunar fullgilds undirskriftarbúnaðar ætti því að takmarkast við vélbúnað og kerfishugbúnað sem notaður er til að stjórna og vernda undirskriftargögnin, sem verða til, eru vistuð eða til meðferðar í undirskriftarbúnaðinum. Eins og fram kemur í viðkomandi stöðlum ætti umfang vottunarskyldunnar ekki að taka til hugbúnaðar sem myndar undirskrift.
- 57) Til að tryggja réttarvissu varðandi lögmæti undirskriftar er mikilvægt að tilgreina þá þætti fullgildrar rafrænnar undirskriftar sem treystandinn, sem staðfestir gildið, ætti að meta. Enn fremur, tilgreining krafna til fullgildra traustþjónustuveitenda sem geta veitt treystendum, sem vilja ekki eða geta ekki sjálfir séð um staðfestingu á fullgildum rafrænum undirskriftum, fullgilda staðfestingarþjónustu, ætti að hvetja einkaaðila og hið opinbera til að fjárfesta í slíkri þjónustu. Bæði þessi atriði ættu að gera staðfestingu á fullgildum rafrænum undirskriftum auðveldu og þægilega fyrir alla aðila á vettvangi Sambandsins.
- 58) Þegar fullgilds rafræns innsiglis lögaðila er krafist í viðskiptum ætti fullgild rafræn undirskrift frá viðurkenndum fulltrúa lögaðilans að vera jafngild.
- 59) Rafræn innsigli ættu að vera til sönnunar á að rafrænt skjal hafi verið gefið út af lögaðila og tryggja fullvissu um uppruna skjalsins og heilleika.
- 60) Traustþjónustuveitendur, sem gefa út fullgild vottorð fyrir rafræn innsigli, ættu að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að geta staðfest kennsl einstaklings sem kemur fram fyrir hönd lögaðila, sem fullgild vottorð fyrir rafræn innsigli eru gefin út fyrir, þegar slík auðkenning er nauðsynleg á landsvísu í tengslum við dóms- eða stjórnsýslumeðferð.

- 61) Þessi reglugerð ætti að tryggja langtímavarðveislu upplýsinga til að tryggja lögmæti rafrænna undirskrifa og rafrænna innsigla til langs tíma og ábyrgjast að hægt sé að staðfesta þau án tillits til tæknilegra breytinga í framtíðinni.
- 62) Til að tryggja öryggi fullgildra rafrænna tímastimpla ætti þess að vera krafist í þessari reglugerð að notuð séu útfærð rafræn innsigli eða útfærðar rafrænar undirskriftir eða aðrar sambærilegar aðferðir. Fyrirsjáanlegt er að nýsköpun geti haft í för með sér tækninýjungar sem geta tryggt jafngilt öryggisstig tímastimpla. Í hvert sinn sem önnur aðferð en útfært rafrænt innsigli eða útfærð rafræn undirskrift er notuð, ætti það að vera á ábyrgð hins fullgilda traustþjónustuveitanda að sýna fram á, með samræmismatsskýrslu, að aðferðin tryggi sambærilegt öryggisstig og uppfylli skyldurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð.
- 63) Rafræn skjöl eru mikilvæg fyrir frekari þróun rafrænna viðskipta yfir landamæri á innri markaðinum. Með þessari reglugerð ætti að koma á þeirri meginreglu að ekki ætti að hafna því að rafrænt skjal hafi réttaráhrif af þeirri ástæðu að það er á rafrænu formi, til að tryggja að rafrænum viðskiptum verði ekki hafnað einungis vegna þess að skjal er á rafrænu formi.
- 64) Þegar framkvæmdastjórnin fjallar um snið útfærðra rafrænna undirskrifa og innsigla ætti hún að byggja á gildandi starfsvenjum, stöðlum og löggjöf, einkum ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/130/ESB ⁽¹⁾.
- 65) Til viðbótar við það að sannvotta skjal sem útgefið er af lögaðila má nota rafræn innsigli til að sannvotta hvers konar stafræna eign lögaðilans, eins og hugbúnaðarkóða eða netþjóna.
- 66) Nauðsynlegt er að kveða á um lagaramma til að auðvelda viðurkenningu yfir landamæri á milli gildandi réttarkerfa landanna í tengslum við rekjanlega rafræna afhendingarþjónustu. Þessi rammi gæti einnig opnað fyrir ný markaðstækifæri fyrir traustþjónustuveitendur í Sambandinu, þ.e. að bjóða upp á nýja, samevrópska, rekjanlega rafræna afhendingarþjónustu.
- 67) Sannvottunarþjónusta fyrir vefsetur gerir þeim, sem heimsækir vefsetrið, kleift að fullvissa sig um að raunverulegur og lögmætur aðili standi á bak við vefsetrið. Slík þjónusta stuðlar að því að byggja upp traust og tiltrú á nettengdum viðskiptum þar sem notendur munu treysta vefsetri sem hefur verið sannvottað. Veiting og notkun sannvottunarþjónustu fyrir vefsetur er algjörlega valfrjál. Til að sannvottun vefseturs geti orðið leið til að auka traust, bæta upplifun notandans og stuðla að vexti innri markaðarins, ætti þó í þessari reglugerð að mæla fyrir um lágmarksskuldbindingar varðandi öryggi og bótaábyrgð þjónustuveitenda og þjónustunnar sem þeir veita. Í því skyni hefur verið tekið tillit til niðurstaðna þeirra framtaksverkefna sem fyrir eru undir forystu iðnaðarins, t.d. samstarfssvetvangs vottunarstöðva/vafra (e. CA/B forum). Þar að auki ætti þessi reglugerð ekki að hindra notkun annarra úrræða eða aðferða til að votta vefsetur, sem falla ekki undir þessa reglugerð, né ætti hún að koma í veg fyrir að veitendur sannvottunarþjónustu fyrir vefsetur frá þriðju löndum þjónusti viðskiptavini í Sambandinu. Þjónustuveitandi frá þriðja landi ætti þó aðeins að fá sannvottunarþjónustu sína fyrir vefsetur viðurkennda sem fullgilda í samræmi við þessa reglugerð ef gerður hefur verið alþjóðasamningur á milli Sambandsins og staðfestulands þjónustuveitandans.
- 68) Hugtakið „lögaðilar“ gerir, samkvæmt ákvæðum sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins um staðfestu, rekstraráðilum kleift að velja sér það rekstrarform að lögum sem þeir telja viðeigandi fyrir starfsemi sína. Í samræmi við það merkir „lögaðilar“, í skilningi sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, alla aðila sem eru stofnaðir samkvæmt lögum aðildarríkis eða falla undir þau, óháð því hvert rekstrarform þeirra er að lögum.
- 69) Stofnanir, aðilar, skrifstofur og sérstofnanir Sambandsins eru hvattar til að viðurkenna rafræna auðkenningu og traustþjónustu, sem fellur undir þessa reglugerð í þeim tilgangi að nýta sér samvinnu á sviði stjórnsýslu, einkum um góðar starfsvenjur sem fyrir hendi eru og niðurstöður þeirra verkefna sem eru í gangi á þeim sviðum sem falla undir þessa reglugerð.

(1) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/130/ESB frá 25. febrúar 2011 um að setja lágmarkskröfur um vinnslu skjala yfir landamæri sem undirrituð eru rafrænt af lögbærum yfirvöldum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB um þjónustu á innri markaðnum (Stjtið. ESB L 53, 26.2.2011, bls. 66).

- 70) Til að koma til fyllingar tilteknum ítarlegum, tæknilegum þáttum þessarar reglugerðar með sveigjanlegum og skjótum hætti ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar viðmiðin sem aðilar, sem bera ábyrgð á vottun fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar, þurfa að uppfylla. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð á meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhlíða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 71) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald, einkum til að tilgreina tilvísunarnúmer staðla sem líta má svo á að jafngildi því, þegar þeir eru notaðir, að tilteknar kröfur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð séu uppfylltar. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- 72) Þegar framkvæmdastjórnin samþykkir framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir ætti hún að taka tilhlýðilegt tillit til staðla og tækniforskrifta evrópskra og alþjóðlegra staðlastofnana, einkum Staðlasamtaka Evrópu, Fjarskiptastaðla-stofnunar Evrópu, Alþjóðlegu staðlasamtakanna og Alþjóðafjarskiptasambandsins, með það í huga að tryggja hátt stig öryggis og samvirkni rafrænnar auðkenningar og traustþjónustu.
- 73) Í þágu réttarvissu og skýrleika laga ætti að fella niður tilskipun 1999/93/EB.
- 74) Til að tryggja réttarvissu fyrir markaðsaðila, sem þegar nota fullgild vottorð sem gefin eru út til handa einstaklingum í samræmi við tilskipun 1999/93/EB, er nauðsynlegt að kveða á um fullnægjandi umbreytingartímabil. Einnig ætti að kveða á um umbreytingarráðstafanir fyrir öruggan undirskriftarbúnað, sem staðfest hefur verið að sé í samræmi við tilskipun 1999/93/EB, sem og vottunaraðila, sem gefa út fullgild vottorð, fyrir 1. júlí 2016. Að lokum er einnig nauðsynlegt að kveða á um úrræði fyrir framkvæmdastjórnina til að samþykkja framkvæmdargerðir og framseldar gerðir fyrir þann dag.
- 75) Framkvæmdardagsetningarnar, sem settar eru fram í þessari reglugerð, hafa ekki áhrif á gildandi skuldbindingar aðildarríkjanna samkvæmt lögum Sambandsins, einkum samkvæmt tilskipun 2006/123/EB.
- 76) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs aðgerðarinnar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 77) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽²⁾ og skilaði hún álit 27. september 2012 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtíð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtíð. ESB C 28, 30.1.2013, bls. 6.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í því skyni að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins jafnframt því að stefna að fullnægjandi öryggisstigi rafræna auðkenningarleiða og traustþjónustu er í þessari reglugerð:

- a) mælt fyrir um með hvaða skilyrðum aðildarríkin skuli viðurkenna rafrænar auðkenningarleiðir einstaklinga og lögaðila sem falla undir tilkynnta, rafræna auðkenningarskipan í öðru aðildarríki,
- b) mælt fyrir um reglur fyrir traustþjónustu, einkum fyrir rafræn viðskipti, og
- c) komið á lagaramma fyrir rafrænar undirskriftir, rafræn innsigli, rafræna tímastimpla, rafræn skjöl, rekjanlega rafræna afhendingarþjónustu og vottunarþjónustu fyrir sannvottun vefsetra.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um rafrænar auðkenningarskipanir sem aðildarríki hefur tilkynnt um og um traustþjónustuveitendur sem hafa staðfestu í Sambandinu.
2. Þessi reglugerð gildir ekki um veitingu traustþjónustu sem er eingöngu notuð innan lokaðra kerfa samkvæmt landslögum eða samningum á milli fyrirfram ákveðinna þátttakenda.
3. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á landslög eða lög Sambandsins sem varða gerð og gildi samninga eða aðrar laga- eða málsmeðferðarskyldur með tilliti til forms.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „rafræn auðkenning“: sú aðferð að nota auðkenningargögn aðila á rafrænu formi sem standa með einkvæmum hætti fyrir einstakling eða lögaðila eða einstakling sem er fulltrúi lögaðila,
- 2) „rafræn auðkenningarleið“: efnisleg og/eða óefnisleg eining sem inniheldur auðkenningargögn aðila og er notuð til sannvottunar vegna nettengdrar þjónustu,
- 3) „auðkenningargögn aðila“: gögn sem gera mögulegt að staðfesta kennsl einstaklings eða lögaðila, eða einstaklings sem er fulltrúi lögaðila,
- 4) „rafræn auðkenningarskipan“: fyrirkomulag fyrir rafræna auðkenningu, sem rafrænar auðkenningarleiðir eru gefnar út undir, til handa einstaklingum eða lögaðilum, eða einstaklingum sem eru fulltrúar lögaðila,

- 5) „sannvottun“: rafrænt ferli sem gerir mögulegt að staðfesta rafræna auðkenningu á einstaklingi eða lögaðila eða uppruna og heilleika gagna á rafrænu formi,
- 6) „treystandi“: einstaklingur eða lögaðili sem treystir á rafræna auðkenningu eða traustþjónustu,
- 7) „opinber aðili“: ríkis-, svæðis- eða staðaryfirvald, aðili sem heyrir undir opinberan rétt eða samtök sem mynduð eru af einu eða fleiri slíkum yfirvöldum eða einum eða fleiri slíkum aðilum sem heyra undir opinberan rétt eða einkaaðili sem hefur umboð a.m.k. eins þessara yfirvalda, aðila eða samtaka til að veita opinbera þjónustu, þegar hann starfar samkvæmt slíku umboði,
- 8) „aðili sem heyrir undir opinberan rétt“: aðili samkvæmt skilgreiningu í 4. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB ⁽¹⁾,
- 9) „undirritandi“: einstaklingur sem býr til rafræna undirskrift,
- 10) „rafræn undirskrift“: gögn á rafrænu formi sem eru tengd við eða rökrænt vensluð við önnur gögn á rafrænu formi og undirritandi notar til að undirrita,
- 11) „útfærð rafræn undirskrift“: rafræn undirskrift sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 26. gr.,
- 12) „fullgild rafræn undirskrift“: útfærð rafræn undirskrift sem er mynduð með fullgildum rafrænum undirskriftarbúnaði og studd fullgildu vottorði fyrir rafrænar undirskriftir,
- 13) „rafræn undirskriftargögn“: einkvæm gögn sem undirritandi notar til að mynda rafræna undirskrift,
- 14) „vottorð fyrir rafræna undirskrift“: rafrænn vitnisburður sem tengir staðfestingargögn rafrænnar undirskriftar við einstakling og staðfestir a.m.k. nafn eða gervinafn þess einstaklings,
- 15) „fullgilt vottorð fyrir rafræna undirskrift“: vottorð fyrir rafrænar undirskriftir sem er gefið út af fullgildum traustþjónustuveitanda og uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í I. viðauka,
- 16) „traustþjónusta“: rafræn þjónusta, sem að öllu jöfnu er veitt gegn þóknun og felst í:
 - a) myndun, sannprófun og staðfestingu rafrænna undirskrifta, rafrænna innsigla eða rafrænna tímastimpla, rekjanlegrar rafrænnar afhendingarþjónustu og vottorða sem tengjast þessum þjónustum eða
 - b) myndun, sannprófun og staðfestingu vottorða fyrir sannvottun vefsetra eða
 - c) varðveislu rafrænna undirskrifta, innsigla eða vottorða sem tengjast þessum þjónustum,
- 17) „fullgild traustþjónusta“: traustþjónusta sem uppfyllir viðeigandi kröfur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB frá 26. febrúar 2014 um opinber innkaup og niðurfellingu tilskipunar 2004/18/EB (Stjútíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 65).

- 18) „samræmismatsstofa“: stofa sem skilgreind er í 13. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 765/2008, sem hefur faggildingu í samræmi við þá reglugerð sem hæf til að annast samræmismat á fullgildum traustþjónustuveitanda og fullgildri traustþjónustu sem hann veitir,
- 19) „traustþjónustuveitandi“: einstaklingur eða lögaðili sem veitir eina eða fleiri tegundir traustþjónustu, annað hvort sem fullgildur traustþjónustuveitandi eða traustþjónustuveitandi sem hefur ekki fullgildingu,
- 20) „fullgildur traustþjónustuveitandi“: traustþjónustuveitandi sem veitir eina eða fleiri tegundir fullgildrar traustþjónustu og sem eftirlitsstofnun hefur veitt fullgilda stöðu,
- 21) „vara“: vél- eða hugbúnaður eða viðeigandi hlutar vél- eða hugbúnaðar sem eru til þess ætlaðir að vera notaðir til að veita traustþjónustu,
- 22) „rafrænn undirskriftarbúnaður“: samskipaður hugbúnaður eða vélbúnaður sem notaður er til að mynda rafræna undirskrift,
- 23) „fullgildur rafrænn undirskriftarbúnaður“: rafrænn undirskriftarbúnaður sem uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka,
- 24) „aðili sem innsiglar“: lögaðili sem býr til rafrænt innsigli,
- 25) „rafrænt innsigli“: gögn á rafrænu formi sem eru tengd við eða rökrænt vensluð við önnur gögn á rafrænu formi til að tryggja uppruna og heilleika hinna síðarnefndu,
- 26) „útfært rafrænt innsigli“: rafrænt innsigli sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 36. gr.,
- 27) „fullgilt rafrænt innsigli“: útfært rafrænt innsigli sem er myndað með fullgildum, rafrænum innsiglisbúnaði og stutt fullgildu vottorði fyrir rafrænt innsigli,
- 28) „rafræn innsiglisgögn“: einkvæm gögn sem sá aðili sem innsiglar, notar til að mynda rafrænt innsigli,
- 29) „vottorð fyrir rafrænt innsigli“: rafrænn vitnisburður sem tengir staðfestingargögn rafræns innsiglis við lögaðila og staðfestir nafn hans,
- 30) „fullgilt vottorð fyrir rafrænt innsigli“: vottorð fyrir rafrænt innsigli sem er gefið út af fullgildum traustþjónustuveitanda og uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í III. viðauka,
- 31) „rafrænn innsiglisbúnaður“: samskipaður hugbúnaður eða vélbúnaður sem notaður er til að mynda rafrænt innsigli,
- 32) „fullgildur rafrænn innsiglisbúnaður“: rafrænn innsiglisbúnaður sem, að breyttu breytanda, uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka,
- 33) „rafrænn tímastimpill“: gögn á rafrænu formi sem binda önnur gögn á rafrænu formi við tiltekinn tíma til að sanna að síðarnefndu gögnin voru til á þeim tíma,
- 34) „fullgildur rafrænn tímastimpill“: rafrænn tímastimpill sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 42. gr.,

- 35) „rafrænt skjal“: hvert það efni sem er vistað á rafrænu formi, einkum sem texti eða hljóðupptaka, myndupptaka eða hljóðmyndræn upptaka,
- 36) „rekjanleg rafræn afhendingarþjónusta“: þjónusta sem gerir mögulegt að flytja gögn á milli þriðju aðila með rafrænum hætti og færir sönnur á meðhöndlun gagnanna sem eru flutt, þ.m.t. sönnun fyrir sendingu og móttöku gagnanna, og verndar gögn í flutningi gegn hættu á tapi, þjófnaði, skemmdum eða hvers konar óheimilum breytingum,
- 37) „fullgild rekjanleg rafræn afhendingarþjónusta“: rekjanleg rafræn afhendingarþjónusta sem uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 44. gr.,
- 38) „vottorð fyrir sannvottun vefseturs“: vitnisburður sem gerir mögulegt að sannvotta vefsetur og tengir vefsetrið við einstaklinginn eða lögaðilann sem vottorðið er gefið út fyrir,
- 39) „fullgilt vottorð fyrir sannvottun vefseturs“: vottorð fyrir sannvottun vefseturs sem er gefið út af fullgildum traustþjónustuveitanda og uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í IV. viðauka,
- 40) „staðfestingargögn“: gögn sem eru notuð til að staðfesta gildi rafrænnar undirskriftar eða rafræns innsiglis,
- 41) „staðfesting“: sú aðgerð að sannprófa og staðfesta að rafræn undirskrift sé gild eða að rafrænt innsigli sé gilt.

4. gr.

Meginregla um innri markaðinn

1. Ekki skulu vera neinar takmarkanir á veitingu traustþjónustu á yfirráðasvæði aðildarríkis af hálfu traustþjónustuveitanda með staðfestu í öðru aðildarríki, af ástæðum sem heyra undir þau svið sem þessi reglugerð tekur til.
2. Heimilt skal vera að dreifa vörum og traustþjónustu, sem eru í samræmi við þessa reglugerð, óhindrað á innri markaðinum.

5. gr.

Vinnsla og vernd upplýsinga

1. Vinnsla persónuupplýsinga skal fara fram í samræmi við tilskipun 95/46/EB.
2. Með fyrirvara um réttaráhrif gervinafna samkvæmt landslögum skal ekki banna notkun gervinafna í rafrænum viðskiptum.

II. KAFLI

RAFRÆN AUÐKENNING

6. gr.

Gagnkvæm viðurkenning

1. Þegar rafrænnar auðkenningar með rafrænni auðkenningarleið og sannvottunar er krafist, samkvæmt landslögum eða stjórnáráðsluframkvæmd, til að fá aðgang að nettengdri þjónustu opinbers aðila í einhverju aðildarríki, skal viðurkenna rafræna auðkenningarleið, sem gefin er út í öðru aðildarríki, í fyrrnefnda aðildarríkinu í þágu sannvottunar yfir landamæri fyrir þá nettengdu þjónustu, að eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) rafræna auðkenningarleiðin er gefin út undir rafrænni auðkenningarskipan sem er tilgreind í skránni sem framkvæmdastjórnin gefur út skv. 9. gr.,

- b) fullvissustig rafrænu auðkenningarleiðarinnar samsvarar eða er hærra en það fullvissustig sem viðkomandi opinber aðili krefst til aðgangs að þessari nettengdu þjónustu í fyrrnefnda aðildarríkinu, að því tilskildu að fullvissustig rafrænu auðkenningarleiðarinnar samsvari fullvissustiginu „verulegt“ eða „hátt“,
- c) viðkomandi opinber aðili notar fullvissustigið „verulegt“ eða „hátt“ í tengslum við aðgang að þessari nettengdu þjónustu.

Slík viðurkenning skal fara fram eigi síðar en 12 mánuðum eftir að framkvæmdastjórnin gefur út skrána sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar.

2. Opinberum aðilum er heimilt að viðurkenna rafræna auðkenningarleið, sem er gefin út undir rafrænni auðkenningarskipan sem er á skránni sem framkvæmdastjórnin gefur út skv. 9. gr. og sem samsvarar fullvissustiginu „lág“; í þágu sannvottunar yfir landamæri fyrir þá nettengdu þjónustu sem þessir aðilar veita.

7. gr.

Forkröfur tilkynninga um rafrænar auðkenningarskipanir

Tilkynna má um rafræna auðkenningarskipan skv. 1. mgr. 9. gr. að öllum eftirtöldum skilyrðum uppfylltum:

- a) rafrænar auðkenningarleiðir undir rafrænu auðkenningarskipaninni eru gefnar út:
 - i. af tilkynningaraðildarríkinu,
 - ii. samkvæmt umboði tilkynningaraðildarríkisins eða
 - iii. óháð tilkynningaraðildarríkinu en eru viðurkenndar af því aðildarríki,
- b) hægt er að nota rafrænu auðkenningarleiðirnar undir rafrænu auðkenningarskipaninni til aðgengis að a.m.k. einni þjónustu sem opinber aðili veitir og sem krefst rafrænnar auðkenningar í tilkynningaraðildarríkinu,
- c) rafræna auðkenningarskipanin og rafrænu auðkenningarleiðirnar sem gefnar eru út undir henni uppfylla kröfur a.m.k. eins af þeim fullvissustigum sem sett eru fram í framkvæmdargerðinni sem um getur í 3. mgr. 8. gr.,
- d) tilkynningaraðildarríkið tryggir að auðkenningargögn aðila, sem einkvæmt lýsa viðkomandi aðila, séu rekjanleg, í samræmi við tækniforskriftir, staðla og ferla fyrir viðeigandi fullvissustig sem sett eru fram í framkvæmdargerðinni sem um getur í 3. mgr. 8. gr., til einstaklingsins eða lögaðilans, sem um getur í 1. lið 3. gr., á þeim tíma sem rafræna auðkenningarleiðin undir skipaninni er gefin út,
- e) aðilinn sem gefur út rafræna auðkenningarleið undir skipaninni tryggir að rafræna auðkenningarleiðin sé rekjanleg, í samræmi við tækniforskriftir, staðla og ferla fyrir viðkomandi fullvissustig sem sett eru fram í framkvæmdargerðinni sem um getur í 3. mgr. 8. gr., til einstaklingsins sem um getur í d-lið þessarar greinar,
- f) tilkynningaraðildarríkið tryggir að nettengd sannvottun sé aðgengileg þannig að treystandi, sem hefur staðfestu í öðru aðildarríki, geti sannreynt auðkenningargögn aðila sem móttékin eru á rafrænu formi.

Tilkynningaraðildarríkinu er heimilt að skilgreina skilyrði fyrir aðgangi að slíkri sannvottun að því er varðar aðra treystendur en opinbera aðila. Sannvottun yfir landamæri skal vera án endurgjalds þegar hún fer fram í tengslum við nettengda þjónustu á vegum opinbers aðila.

Aðildarríkin skulu ekki leggja neinar sérstakar, óhóflegar tæknilegar kröfur á treystendur sem hyggjast inna af hendi slíka sannvottun ef slíkar kröfur koma í veg fyrir, eða hindra umtalsvert, samvirkni tilkynntu rafrænu auðkenningarskipananna,

- g) a.m.k. sex mánuðum fyrir tilkynninguna skv. 1. mgr. 9. gr. lætur tilkynningaraðildarríkið hinum aðildarríkjunum í té, í tengslum við skylduna skv. 5. mgr. 12. gr., lýsingu á skipaninni í samræmi við verklagið sem komið er á með framkvæmdargerðunum sem um getur í 7. mgr. 12. gr.,
- h) rafræna auðkenningarskipanin uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í framkvæmdargerðinni sem um getur í 8. mgr. 12. gr.

8. gr.

Fullvissustig rafrænna auðkenningarskipana

1. Rafræn auðkenningarskipan, sem er tilkynnt skv. 1. mgr. 9. gr., skal tilgreina fullvissustigin „lágt“, „verulegt“ og/eða „hátt“ fyrir rafrænar auðkenningarleiðir sem gefnar eru út undir þeirri skipan.
2. Fullvissustigin „lágt“, „verulegt“ og „hátt“ skulu, í þeirri röð, uppfylla eftirfarandi viðmið:
 - a) fullvissustigið „lágt“ skal vísa til rafrænnar auðkenningarleiðar undir rafrænni auðkenningarskipan sem gefur nokkra tiltrú á kennslum sem aðili gerir tilkall til eða krefst viðurkenningar á og er afmarkað með tilvísun í tækniforskriftir, staðla og tengda ferla, þ.m.t. tæknilegar stýringar, sem hafa þann tilgang að draga úr áhættunni á misnotkun eða breytingum á kennum,
 - b) fullvissustigið „verulegt“ skal vísa til rafrænnar auðkenningarleiðar undir rafrænni auðkenningarskipan sem gefur verulega tiltrú á kennslum sem aðili gerir tilkall til eða krefst viðurkenningar á og er afmarkað með tilvísun í tækniforskriftir, staðla og tengda ferla, þ.m.t. tæknilegar stýringar, sem hafa þann tilgang að draga verulega úr áhættunni á misnotkun eða breytingum á kennum,
 - c) fullvissustigið „hátt“ skal vísa til rafrænnar auðkenningarleiðar undir rafrænni auðkenningarskipan sem gefur meiri tiltrú á kennslum sem aðili gerir tilkall til eða krefst viðurkenningar á heldur en rafræn auðkenningarleið með fullvissustigið „verulegt“ og er afmarkað með tilvísun í tækniforskriftir, staðla og tengda ferla, þ.m.t. tæknilegar stýringar, sem hafa þann tilgang að koma í veg fyrir misnotkun eða breytingar á kennum.
3. Eigi síðar en 18. september 2015, með tilliti til viðeigandi alþjóðlegra staðla og með fyrirvara um 2. mgr., skal framkvæmdastjórnin, með framkvæmdargerðum, setja fram lágmarkstækniforskriftir, -staðla og -ferla sem lögð skulu til grundvallar þegar fullvissustigin „lágt“, „verulegt“ eða „hátt“ eru ákvörðuð fyrir rafrænar auðkenningarleiðir skv. 1. mgr.

Þessar lágmarkstækniforskriftir, -staðla og -ferla skal setja fram á grundvelli áreiðanleika og gæða eftirfarandi þátta:

- a) verklags við að sanna og sannprófa kennsl einstaklings eða lögaðila sem sækir um rafræna auðkenningarleið,

- b) verklags við útgáfu rafrænu auðkenningarleiðarinnar sem óskað er eftir,
- c) sannvottunarferlisins sem notað er þegar einstaklingurinn eða lögaðilinn notar rafrænu auðkenningarleiðina til að staðfesta kennsl sín við treystanda,
- d) aðila sem gefur út rafrænu auðkenningarleiðina,
- e) allra annarra aðila sem koma að umsókninni um útgáfu rafrænu auðkenningarleiðarinnar og
- f) tækni- og öryggisforskrifta útgefnu rafrænu auðkenningarleiðarinnar.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

9. gr.

Tilkynning

1. Tilkynningaraðildarríkið skal senda framkvæmdastjórninni eftirfarandi upplýsingar og, án ástæðulausrar tafar, allar síðari breytingar þar á:

- a) lýsingu á rafrænu auðkenningarskipaninni, þ.m.t. fullvissustig hennar og útgefanda eða útgefendur rafrænna auðkenningarleiða undir skipaninni,
- b) gildandi eftirlitsfyrirkomulag og upplýsingar um bótaábyrgðarfyrirkomulag að því er varðar eftirfarandi:
 - i. aðilann sem gefur út rafrænu auðkenningarleiðina og
 - ii. aðilann sem starfrækir sannvottunarferlið,
- c) yfirvaldið eða yfirvöldin sem bera ábyrgð á rafrænu auðkenningarskipaninni,
- d) upplýsingar um aðilann eða aðilana sem sjá um skráningu einkvæmra auðkenningargagna aðila,
- e) lýsingu á hvernig kröfunum, sem settar eru fram í framkvæmdargerðunum sem um getur í 8. mgr. 12. gr., er fullnægt,
- f) lýsingu á sannvottuninni, sem um getur í f-lið 7. gr.,
- g) fyrirkomulag tímabundinnar ógildingar eða afturköllunar á annað hvort tilkynntu rafrænu auðkenningarskipaninni eða sannvottuninni eða viðkomandi hlutum þeirra sem stefnt hefur verið í hættu.

2. Einu ári frá þeim degi sem framkvæmdargerðirnar, sem um getur í 3. mgr. 8. gr. og 8. mgr. 12. gr., koma til framkvæmda skal framkvæmdastjórnin birta skrá í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* yfir rafrænar auðkenningarskipanir sem tilkynnt hefur verið um skv. 1. mgr. þessarar greinar og grunnupplýsingar um þær.

3. Ef framkvæmdastjórninni berst tilkynning eftir að fresturinn, sem um getur í 2. mgr., er runninn út, skal hún birta breytingar á skránni, sem um getur í 2. mgr., í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* innan 2 mánaða frá móttöku þeirrar tilkynningar.

4. Aðildarríki getur lagt fram beiðni hjá framkvæmdastjórninni um að fjarlægja rafræna auðkenningarskipan, sem það aðildarríki hefur tilkynnt um, af skránni sem um getur í 2. mgr. Framkvæmdastjórnin skal birta samsvarandi breytingar á skránni í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* innan mánaðar frá því að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis berst.

5. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, skilgreint kringumstæður, snið og verklag fyrir tilkynningar skv. 1. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

10. gr.

Öryggisrof

1. Ef öryggi, annað hvort rafrænu auðkenningarskipanarinnar, sem tilkynnt hefur verið um skv. 1. mgr. 9. gr., eða sannvottunarinnar, sem um getur í f-lið 7. gr., er rofið eða veikt, þannig að það hafi áhrif á áreiðanleika sannvottunar þeirrar skipanar yfir landamæri, skal tilkynningaraðildarríkið án tafar fella tímabundið úr gildi eða afturkalla þá sannvottun yfir landamæri eða þá hluta skipanarinnar sem veikt hefur verið og tilkynna öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni um það.

2. Þegar bætt hefur verið úr öryggisrofi skipanarinnar eða komið í veg fyrir hættuna sem um getur í 1. mgr. skal tilkynningaraðildarríkið koma á sannvottun yfir landamæri að nýju og tilkynna öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni um það án ástæðulausrar tafar.

3. Ef ekki er bætt úr öryggisrofi skipanarinnar eða komið í veg fyrir hættuna, sem um getur í 1. mgr., innan þriggja mánaða frá tímabundinni ógildingu eða afturköllun skal tilkynningaraðildarríkið tilkynna öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni um að rafræna auðkenningarskipanin sé dregin til baka.

Framkvæmdastjórnin skal birta samsvarandi breytingar á skránni, sem um getur í 2. mgr. 9. gr., í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* án ástæðulausrar tafar.

11. gr.

Bótaábyrgð

1. Tilkynningaraðildarríkið skal bera ábyrgð á tjóni, sem einstaklingur eða lögaðili verður fyrir, sem valdið er af ásetningi eða gáleysi og rekja má til þess að það hefur ekki uppfyllt skuldbindingar sínar skv. d- og f-lið 7. gr. í viðskiptum yfir landamæri.

2. Aðilinn sem gefur út rafrænu auðkenningarleiðina skal bera ábyrgð á tjóni, sem einstaklingur eða lögaðili verður fyrir, sem valdið er af ásetningi eða gáleysi og rekja má til þess að skuldbindingin sem um getur í e-lið 7. gr. er ekki uppfyllt í viðskiptum yfir landamæri.

3. Aðilinn sem starfrækir sannvottunarferlið skal bera ábyrgð á tjóni sem einstaklingur eða lögaðili verður fyrir, sem valdið er af ásetningi eða gáleysi og rekja má til þess að rétt starfræksla sannvottunarinnar, sem um getur í f-lið 7. gr., hefur ekki verið tryggð í viðskiptum yfir landamæri.

4. Beita skal ákvæðum 1., 2. og 3. mgr. í samræmi við landsreglur um bótaábyrgð.

5. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. hafa ekki áhrif á bótaábyrgð samkvæmt landslögum þeirra aðila sem að viðskiptum standa þar sem rafrænar auðkenningarleiðir, sem falla undir rafræna auðkenningarskipan sem tilkynnt er um skv. 1. mgr. 9. gr., eru notaðar.

12. gr.

Samstarf og samvirkni

1. Landsbundnar rafrænar auðkenningarskipanir, sem tilkynnt er um skv. 1. mgr. 9. gr., skulu virka saman.

2. Koma skal á slíkri umgjörð samvirkni í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr.

3. Umgjörð samvirkni skal uppfylla eftirfarandi viðmið:

- a) hún stefnir að því að vera hlutlaus í tæknilegu tilliti og ekki mismuna á milli tiltekinna landsbundinna tæknilausna fyrir rafræna auðkenningu innan aðildarríkis,
- b) hún uppfyllir evrópska og alþjóðlega staðla, eftir því sem mögulegt er,
- c) hún greiðir fyrir framkvæmd meginreglunnar um innbyggða friðhelgi (e. privacy by design) og
- d) hún tryggir að persónuupplýsingar séu meðhöndlaðar í samræmi við tilskipun 95/46/EB.

4. Umgjörð samvirkni skal samstanda af:

- a) tilvísun til tæknilegra lágmarkskrafna í tengslum við fullvissustig skv. 8. gr.,
- b) vörpun á landsbundnum fullvissustigum tilkynnta, rafrænna auðkenningarskipana við fullvissustigin skv. 8. gr.,
- c) tilvísun til tæknilegra lágmarkskrafna um samvirkni,
- d) tilvísun til lágmarkssafns auðkenningargagna aðila, sem með einkvæmum hætti standa fyrir einstakling eða lögaðila og eru tiltæk í rafrænum auðkenningarskipunum,
- e) verklagsreglum,
- f) fyrirkomulagi fyrir lausn deilumála og
- g) sameiginlegum rekstraröryggisstöðlum.

5. Aðildarríkin skulu hafa með sér samstarf um eftirfarandi:

- a) samvirkni rafrænna auðkenningarskipana, sem tilkynnt er um skv. 1. mgr. 9. gr., og rafrænna auðkenningarskipana sem aðildarríkin hyggjast tilkynna um og
- b) öryggi rafrænu auðkenningarskipananna.

6. Samstarf á milli aðildarríkjanna skal samstanda af:

- a) skiptum á upplýsingum, reynslu og góðum starfsvenjum að því er varðar rafrænar auðkenningarskipanir, sérstaklega varðandi tæknilegar kröfur í tengslum við samvirkni og fullvissustig,
- b) skiptum á upplýsingum, reynslu og góðum starfsvenjum að því er varðar vinnu við fullvissustig rafrænna auðkenningarskipana skv. 8. gr.,
- c) jafningjarýni á rafrænum auðkenningarskipunum sem falla undir þessa reglugerð og
- d) rannsókn á þróun sem máli skiptir á sviði rafrænnar auðkenningar.

7. Eigi síðar en 18. mars 2015 skal framkvæmdastjórnin, með framkvæmdargerðum, koma á nauðsynlegu verklagi til að greiða fyrir því samstarfi á milli aðildarríkjanna sem um getur í 5. og 6. mgr. í því skyni að stuðla að háu stigi trausts og öryggis er hæfir áhættustigi.

8. Í þeim tilgangi að setja samræmd skilyrði um framkvæmd kröfunnar í 1. mgr. skal framkvæmdastjórnin, eigi síðar en 18. september 2015, með fyrirvara um viðmiðin sem sett eru fram í 3. mgr. og með tilliti til árangursins af samstarfi aðildarríkjanna, samþykkja framkvæmdargerðir um umgjörð samvirkni, eins og sett er fram í 4. mgr.

9. Framkvæmdargerðirnar sem um getur í 7. og 8. mgr. þessarar greinar skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

III. KAFLI

TRAUSTÞJÓNUSTA

1. ÞÁTTUR

Almenn ákvæði

13. gr.

Bótaábyrgð og sönnunarbyrði

1. Án þess að það hafi áhrif á 2. mgr. skulu traustþjónustuveitendur bera ábyrgð á tjóni sem einstaklingur eða lögaðili verður fyrir, sem valdið er af ásetningi eða gáleysi og rekja má til þess að skuldbindingar samkvæmt þessari reglugerð eru ekki uppfylltar.

Sönnunarbyrði vegna ásetnings eða gáleysis traustþjónustuveitanda, sem er ekki fullgildur, liggur hjá einstaklingnum eða lögaðilanum sem heldur því fram að hann hafi orðið fyrir tjóni eins og um getur í fyrstu undirgrein.

Gera skal ráð fyrir ásetningi eða gáleysi fullgilds traustþjónustuveitanda nema hinn fullgildi traustþjónustuveitandi sanni að tjónið, sem um getur í fyrstu undirgrein, hafi átt sér stað án þess að um ásetning eða gáleysi af hans hálfu hafi verið að ræða.

2. Þegar traustþjónustuveitendur upplýsa viðskiptavini sína fyrirfram á viðeigandi hátt um takmarkanir á notkun á þjónustu þeirra og þegar þessar takmarkanir eru skýrar þriðja aðila, skulu traustþjónustuveitendur ekki bera ábyrgð á tjóni sem verður vegna notkunar á þjónustu sem er umfram uppgæfnar takmarkanir.

3. Beita skal ákvæðum 1. og 2. mgr. í samræmi við landsreglur um bótaábyrgð.

14. gr.

Alþjóðleg sjónarmið

1. Viðurkenna skal traustþjónustu sem veitt er af traustþjónustuveitendum með staðfestu í þriðja landi sem lagalega jafngilda fullgildri traustþjónustu, sem veitt er af fullgildum traustþjónustuveitendum með staðfestu í Sambandinu ef traustþjónustan, sem er upprunnin í þriðja landi, er viðurkennd samkvæmt samningi á milli Sambandsins og viðkomandi þriðja lands eða alþjóðastofnunar í samræmi við 218. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

2. Í samningum, sem um getur í 1. mgr., skal einkum tryggja að:
 - a) kröfurnar, sem gilda um fullgilda traustþjónustuveitendur með staðfestu í Sambandinu og fullgildu traustþjónustuna sem þeir veita, séu uppfylltar af þeim traustþjónustuveitendum í þriðja landinu eða alþjóðastofnunum sem samningurinn er gerður við og traustþjónustunum sem þeir veita,
 - b) fullgild traustþjónusta, sem fullgildir traustþjónustuveitendur með staðfestu í Sambandinu veita, sé viðurkennd sem lagalega jafngild traustþjónustu sem traustþjónustuveitendur í þriðja landinu eða alþjóðastofnuninni, sem samningurinn er gerður við, veita.

15. gr.

Aðgengi fyrir fatlað fólk

Traustþjónusta sem veitt er og vörur fyrir endanotendur, sem notaðar eru við að veita þá þjónustu, skulu vera aðgengilegar fötluðu fólki eftir því sem framkvæmanlegt er.

16. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

2. ÞÁTTUR

Eftirlit

17. gr.

Eftirlitsstofnun

1. Aðildarríki skulu tilnefna eftirlitsstofnun með staðfestu á yfirlýðingum þeirra eða, með gagnkvæmu samkomulagi við annað aðildarríki, eftirlitsstofnun með staðfestu í því aðildarríki. Þessi stofnun skal bera ábyrgð á eftirlitsverkefnum í tilnefningaraðildarríkinu.

Eftirlitsstofnanir skulu fá nauðsynlegar valdheimildir og fullnægjandi bolmagn til að inna af hendi verkefni sín.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um nöfn og heimilisföng eftirlitsstofnana sem þau hafa tilnefnt.
3. Hlutverk eftirlitsstofnunar skal vera sem hér segir:
 - a) að hafa eftirlit, fyrir fram og eftir á, með fullgildum traustþjónustuveitendum sem hafa staðfestu á yfirlýðingum tilnefningaraðildarríkisins, til að tryggja að þessir fullgildu traustþjónustuveitendur og fullgilda traustþjónustan sem þeir veita uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð,
 - b) að grípa til aðgerða eftir á, ef nauðsyn krefur, varðandi traustþjónustuveitendur sem eru ekki fullgildir og hafa staðfestu á yfirlýðingum tilnefningaraðildarríkisins, með eftirliti, þegar hún fær upplýsingar um að talið sé að þessir traustþjónustuveitendur, sem eru ekki fullgildir, eða traustþjónustan sem þeir veita, uppfylli ekki kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

4. Að því er varðar 3. mgr. og með fyrirvara um þær takmarkanir sem þar er kveðið á um, skulu verkefni eftirlitsstofnunarinnar einkum felast í:

- a) að hafa samstarf við aðrar eftirlitsstofnanir og veita þeim aðstoð í samræmi við 18. gr.,
- b) að greina samræmismatsskýrslurnar sem um getur í 1. mgr. 20. gr. og 1. mgr. 21. gr.,
- c) að upplýsa aðrar eftirlitsstofnanir og almenning um öryggisrof eða þegar heilleiki glatast í samræmi við 2. mgr. 19. gr.,
- d) að gera framkvæmdastjórninni grein fyrir meginstarfsemi sinni í samræmi við 6. mgr. þessarar greinar,
- e) að gera úttektir eða óska eftir samræmismati frá samræmismatsstofu á fullgildum traustþjónustuveitendum í samræmi við 2. mgr. 20. gr.,
- f) að starfa með persónuverndaryfirvöldum, einkum með því að upplýsa þau án ástæðulausrar tafar um niðurstöður úttekta á fullgildum traustþjónustuveitendum, þegar reglur um vernd persónuupplýsinga virðast hafa verið brotnar,
- g) að veita traustþjónustuveitendum og þjónustunni sem þeir veita fullgilda stöðu og afturkalla þessa stöðu í samræmi við 20. og 21. gr.,
- h) að upplýsa aðilann sem ber ábyrgð á landsbundna traustlistanum, sem um getur í 3. mgr. 22. gr., um ákvörðun sína um að veita eða afturkalla fullgilda stöðu, nema þessi aðili sé einnig eftirlitsstofnunin,
- i) að sannreyna að fyrir hendi séu ráðstafanir sem lýsa því hvernig staðið yrði að niðurlagningu starfsemi og að þeim sé rétt beitt komi til þess að fullgildur traustþjónustuveitandi hætti starfsemi sinni, þ.m.t. hvernig upplýsingum verður haldið aðgengilegum í samræmi við h-lið 2. mgr. 24. gr.,
- j) að krefjast þess að traustþjónustuveitendur bæti úr öllum tilvikum þar sem kröfur, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, eru ekki uppfylltar.

5. Aðildarríki geta farið fram á að eftirlitsstofnunin komi á fót, viðhaldi og uppfæri innviði trausts (e. trust infrastructure) í samræmi við skilyrði landslaga.

6. Eigi síðar en 31. mars ár hvert skal hver eftirlitsstofnun leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um meginstarfsemi fyrra almanaksárs, ásamt samantekt yfir tilkynningar um öryggisrof, sem borist hafa frá traustþjónustuveitendum í samræmi við 2. mgr. 19. gr.

7. Framkvæmdastjórnin skal gera ársskýrsluna sem um getur í 6. mgr. aðgengilega aðildarríkjunum.

8. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, skilgreint snið og verklag skýrslunnar sem um getur í 6. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

*18. gr.***Gagnkvæm aðstoð**

1. Eftirlitsstofnanir skulu starfa saman með það fyrir augum að skiptast á góðum starfsvenjum.

Sérhver eftirlitsstofnun skal, við móttöku rökstuddrar beiðni frá annarri eftirlitsstofnun, veita henni aðstoð svo eftirlitsstofnanir geti starfað með samræmdum hætti. Gagnkvæm aðstoð getur einkum falið í sér beiðnir um upplýsingar og eftirlitsráðstafanir, eins og beiðnir um skoðanir í tengslum við samræmismatsskýrslurnar, eins og um getur í 20. og 21. gr.

2. Eftirlitsstofnun, sem beiðni um aðstoð er beint til, getur synjað beiðninni á grundvelli einhverra af eftirfarandi ástæðum:

- a) eftirlitsstofnunin er ekki bær til að veita aðstoðina sem óskað er eftir,
- b) umbeðin aðstoð er ekki í samræmi við eftirlitsstarfsemi eftirlitsstofnunarinnar, sem innt er af hendi í samræmi við 17. gr.,
- c) það að veita umbeðna aðstoð væri ekki í samræmi við þessa reglugerð.

3. Aðildarríkin geta, eftir því sem við á, heimilað eftirlitsstofnunum sínum að inna af hendi sameiginlegar rannsóknir þar sem starfsfólk frá eftirlitsstofnunum annarra aðildarríkja tekur þátt. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu komast að samkomulagi um og koma á fyrirkomulagi og verklagsreglum fyrir slíkar sameiginlegar aðgerðir í samræmi við landslög sín.

*19. gr.***Öryggiskröfur sem gilda um traustþjónustuveitendur**

1. Fullgildir traustþjónustuveitendur og þeir sem eru ekki fullgildir skulu gera viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að stýra öryggisáhættu traustþjónustunnar sem þeir veita. Með hliðsjón af nýjustu tækniþróun skulu þessar ráðstafanir tryggja að öryggisstigið sé í réttu hlutfalli við áhættustig. Einkum skal gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir og lágmarka áhrif öryggisatvika og upplýsa hagsmunaaðila um skaðleg áhrif slíkra atvika.

2. Fullgildir traustþjónustuveitendur og þeir sem eru ekki fullgildir skulu án ástæðulausrar tafar, en í öllum tilvikum innan 24 klukkustunda frá því að þeim verður það ljóst, tilkynna eftirlitsstofnuninni og, eftir atvikum, öðrum viðeigandi aðilum eins og lögbærri landsbundinni stofnun um upplýsingaöryggi eða persónuverndaryfirvöldum, um hvers konar öryggisrof eða glötun á heilleika sem hefur umtalsverð áhrif á traustþjónustu sem veitt er eða á persónuupplýsingar sem í henni felast.

Þegar líklegt er að öryggisrof eða glötun á heilleika hafi skaðleg áhrif á einstakling eða lögaðila, sem hefur verið veitt traustþjónusta, skal traustþjónustuveitandinn einnig tilkynna einstaklingnum eða lögaðilanum um öryggisrofið eða glötun á heilleika án ástæðulausrar tafar.

Eftir því sem við á, og sérstaklega ef öryggisrof eða glötun á heilleika snertir tvö eða fleiri aðildarríki, skal eftirlitsstofnunin sem tók á móti tilkynningunni upplýsa eftirlitsstofnanir í öðrum hlutaðeigandi aðildarríkjum og Net- og upplýsingaöryggisstofnun Evrópusambandsins.

Eftirlitsstofnunin sem tók á móti tilkynningunni skal upplýsa almenning eða krefjast þess af traustþjónustuveitandanum að hann geri það, ef stofnunin telur að birting upplýsinga um öryggisrofið eða glötun á heilleika sé í almannafágu.

3. Eftirlitsstofnunin skal senda Net- og upplýsingaöryggisstofnun Evrópusambandsins einu sinni á ári samantekt yfir tilkynningar um öryggisrof og glötun á heilleika, sem borist hafa frá traustþjónustuveitendum.

4. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum:

- a) útlistað nánar ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. og
- b) skilgreint snið og verklag, þ.m.t. fresti, sem gilda að því er varðar 2. mgr.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

3. ÞÁTTUR

Fullgild traustþjónusta

20. gr.

Eftirlit með fullgildum traustþjónustuveitendum

1. Samræmismatsstofa skal gera úttekt á fullgildum traustþjónustuveitendum, á þeirra kostnað, á a.m.k. 24 mánaða fresti. Tilgangur úttektarinnar skal vera að staðfesta að fullgildir traustþjónustuveitendur og fullgilda traustþjónustan sem þeir veita uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Fullgildu traustþjónustuveitendurnir skulu senda eftirlitsstofnuninni samræmismatsskýrsluna innan þriggja virkra daga frá móttöku hennar.

2. Án þess að það hafi áhrif á 1. mgr. getur eftirlitsstofnunin hvenær sem er gert úttekt á eða óskað eftir að samræmismatsstofa framkvæmi samræmismat á fullgildum traustþjónustuveitendum, á kostnað þessara traustþjónustuveitenda, til að staðfesta að þeir og fullgilda traustþjónustan sem þeir veita uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Leiki grunur á um að reglur um vernd persónuupplýsinga hafi verið brotnar skal eftirlitsstofnunin upplýsa persónuverndaryfirvöld um niðurstöður úttekta sinna.

3. Fari eftirlitsstofnun fram á að fullgildur traustþjónustuveitandi bæti úr annmarka á því að hann uppfylli kröfur samkvæmt þessari reglugerð og bregðist þjónustuveitandinn ekki við til samræmis við það og, ef við á, innan þess frests sem eftirlitsstofnunin ákveður, getur eftirlitsstofnunin, einkum með tilliti til umfangs, tímalengdar og afleiðinga annmarkans, afturkallað fullgilda stöðu þjónustuveitandans, eða þjónustunnar sem hann veitir og sem þetta hefur áhrif á, og tilkynna aðilanum, sem um getur í 3. mgr. 22. gr., um það vegna uppfærslu á traustlistunum sem um getur í 1. mgr. 22. gr. Eftirlitsstofnunin skal upplýsa fullgildan traustþjónustuveitanda um afturköllun á fullgildri stöðu hans eða fullgildri stöðu þeirrar þjónustu sem um er að ræða.

4. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer fyrir eftirfarandi staðla:

- a) faggildingu samræmismatsstofa og samræmismatsskýrslunnar sem um getur í 1. mgr.,
- b) reglur um úttektir, sem gilda um samræmismat samræmismatsstofa á fullgildum traustþjónustuveitendum eins og um getur í 1. mgr.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

*21. gr.***Upphaf fullgildrar traustþjónustu**

1. Óski traustþjónustuveitendur, sem hafa ekki fullgilda stöðu, eftir því að hefja veitingu fullgildrar traustþjónustu skulu þeir senda eftirlitsstofnuninni tilkynningu um þá fyrirætlun sína ásamt samræmismatsskýrslu sem samræmismatsstofa gefur út.
2. Eftirlitsstofnunin skal sannprófa hvort traustþjónustuveitandi og traustþjónustan sem hann veitir uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, einkum kröfurnar sem gerðar eru til fullgildra traustþjónustuveitenda og fullgildrar traustþjónustu sem þeir veita.

Komist eftirlitsstofnunin að þeirri niðurstöðu að traustþjónustuveitandinn og traustþjónustan, sem hann veitir, uppfylli kröfurnar sem um getur í fyrstu undirgrein skal eftirlitsstofnunin veita traustþjónustuveitandanum og traustþjónustunni, sem hann veitir, fullgilda stöðu og tilkynna aðilanum, sem um getur í 3. mgr. 22. gr., um það vegna uppfærslu á traustlistunum sem um getur í 1. mgr. 22. gr. eigi síðar en þremur mánuðum eftir tilkynninguna sbr. 1. mgr. þessarar greinar.

Sé sannprófuninni ekki lokið innan þriggja mánaða frá tilkynningunni skal eftirlitsstofnunin upplýsa traustþjónustuveitandann um það og tilgreina ástæður seinkunarinnar og hvenær sannprófuninni á að vera lokið.

3. Fullgildum traustþjónustuveitendum er heimilt að hefja veitingu fullgildrar traustþjónustu þegar fullgild staða hefur verið færð á traustlistana sem um getur í 1. mgr. 22. gr.
4. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, skilgreint snið og verklag að því er varðar 1. og 2. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

*22. gr.***Traustlistar**

1. Sérhvert aðildarríki skal koma á, viðhalda og birta traustlista, þ.m.t. upplýsingar um fullgilda traustþjónustuveitendur sem það ber ábyrgð á, ásamt upplýsingum um fullgilda traustþjónustu sem þeir veita.
2. Aðildarríkin skulu koma á, viðhalda og birta, með öruggum hætti, rafrænt undirritaða eða innsiglaða traustlista sem um getur í 1. mgr. á formi sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu.
3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni, án ástæðulausrar tafar, upplýsingar um aðilann sem ber ábyrgð á því að koma á, viðhalda og birta landsbundna traustlista og upplýsingar um hvar slíkir listar eru birtir, þau vottorð sem notuð eru til að undirrita eða innsigla traustlistana og hvers konar breytingar sem gerðar eru á þeim.
4. Framkvæmdastjórnin skal gera upplýsingarnar sem um getur í 3. mgr. aðgengilegar almenningi, eftir öruggum leiðum, á rafrænt undirrituðu eða innsigluðu formi sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu.
5. Eigi síðar en 18. september 2015 skal framkvæmdastjórnin tilgreina með framkvæmdargerðum upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. og skilgreina tækniforskriftir og snið sem gilda fyrir traustlista að því er varðar 1. til 4. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

23. gr.

Traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu

1. Eftir að fullgild staða, sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr. 21. gr., hefur verið færð inn á traustlistann, sem um getur í 1. mgr. 22. gr., mega fullgildir traustþjónustuveitendur nota traustmerki ESB til að gefa til kynna, með einföldum, greinilegum og skýrum hætti, fullgildu traustþjónustuna sem þeir veita.
2. Þegar fullgildir traustþjónustuveitendur nota traustmerki ESB fyrir fullgilda traustþjónustu, sem um getur í 1. mgr., skulu þeir tryggja að tengill á viðeigandi traustlista sé aðgengilegur á vefsetri þeirra.
3. Eigi síðar en 1. júlí 2015 skal framkvæmdastjórnin, með framkvæmdargerðum, kveða á um forskriftir fyrir form traustmerkis ESB fyrir fullgilda traustþjónustu, einkum framsetningu, samsetningu, stærð og hönnun. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

24. gr.

Kröfur sem gerðar eru til fullgildra traustþjónustuveitenda

1. Við útgáfu fullgildra vottorða fyrir traustþjónustu skal fullgildur traustþjónustuveitandi sannprófa, með viðeigandi hætti og í samræmi við landslög, kennsl og, ef við á, hvers konar sérstakar eigindir þess einstaklings eða lögaðila sem fullgilda vottorðið er gefið út fyrir.

Upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu sannprófaðar af fullgilda traustþjónustuveitandanum annað hvort beint eða með því að treysta á þriðja aðila í samræmi við landslög:

- a) að viðstöddum einstaklingi eða viðurkenndum fulltrúa lögaðila í eigin persónu eða
 - b) úr fjarlægð, með rafrænni auðkenningarleið studdri fullgildu vottorði, sem krafðist þess að einstaklingur eða viðurkenndur fulltrúi lögaðila væri viðstaddur fyrir útgáfu, og sem uppfyllir kröfur 8. gr. um fullvissustigið „verulegt“ eða „hátt“ eða
 - c) með vottorði fyrir fullgilda rafræna undirskrift eða fullgilt rafrænt innsigli, gefnu út í samræmi við a- eða b-lið eða
 - d) með öðrum auðkenningaraðferðum sem eru viðurkenndar á landsvísu og veita jafna vissu um áreiðanleika og viðvera í eigin persónu. Samræmismatsstofa skal staðfesta að vissa teljist jöfn.
2. Fullgildur traustþjónustuveitandi sem veitir fullgilda traustþjónustu skal:
 - a) upplýsa eftirlitsstofnunina um hvers konar breytingar á veitingu fullgildrar traustþjónustu og um það ef hann hefur í hyggju að hætta þeirri starfsemi,
 - b) ráða starfsfólk og, ef við á, undirvertaka sem búa yfir nauðsynlegri sérþekkingu, áreiðanleika, reynslu, menntun og hæfi og sem hafa fengið viðeigandi þjálfun varðandi öryggismál og reglur um vernd persónuupplýsinga og viðhafa rétt stjórnslu- og stjórnunarverklag sem er í samræmi við evrópska eða alþjóðlega staðla,
 - c) að því er varðar áhættu samfara skaðabótaábyrgð, skv. 13. gr., ráða að staðaldri yfir nægilegu fjármagni og/eða útvega sér viðeigandi ábyrgðartryggingar, í samræmi við landslög,

- d) áður en hann gerir samning við aðila, sem sækist eftir fullgildri traustþjónustu, upplýsa viðkomandi á skýran og auðskiljanlegan máta um nákvæma skilmála sem gilda um notkun þeirrar þjónustu, þ.m.t. allar takmarkanir á notkun hennar,
- e) nota áreiðanleg kerfi og vörur sem eru varin fyrir breytingum og tryggja tæknilegt öryggi og áreiðanleika þeirra ferla sem eru byggð á þeim,
- f) nota áreiðanleg kerfi til þess að varðveita gögn sem honum eru látin í té, í staðfestanlegu formi til þess að:
- i. þau séu aðeins aðgengileg almenningi að fengnu samþykki einstaklingsins sem gögnin varða,
 - ii. aðeins einstaklingar, sem til þess hafa heimild, geti skráð færslur og gert breytingar á varðveittum gögnum,
 - iii. unnt sé að ganga úr skugga um uppruna gagnanna,
- g) gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir fölsun og þjófnað gagna,
- h) skrá og hafa aðgengilegar í hæfilega langan tíma, þ.m.t. eftir að viðkomandi fullgildur traustþjónustuveitandi hefur hætt starfsemi, allar upplýsingar sem skipta máli varðandi útgefin og móttækin gögn hins fullgilda traustþjónustuveitanda, einkum til þess að vera fær um að leggja fram sönnunargögn í málarekstri og til að tryggja samfellu þjónustunnar. Heimilt er að slík skráning fari fram með rafrænum hætti,
- i) hafa uppfærða áætlun sem lýsir því hvernig staðið yrði að niðurlagningu starfsemi til að tryggja samfellu þjónustunnar í samræmi við ákvæði sem eftirlitsstofnun sannreynir skv. i-lið 4. mgr. 17. gr.,
- j) tryggja lögmæta vinnslu persónuupplýsinga í samræmi við tilskipun 95/46/EB,
- k) ef um er að ræða fullgilda traustþjónustuveitendur sem gefa út fullgild vottorð, setja upp gagnagrunn fyrir vottorð og halda honum uppfærðum.

3. Ef fullgildur traustþjónustuveitandi sem gefur út fullgild vottorð ákveður að afturkalla vottorð skal hann skrá slíka afturköllun í gagnagrunn sinn fyrir vottorð og birta afturköllunarstöðu vottorðsins tímanlega og í öllum tilvikum innan 24 klukkustunda eftir móttöku beiðninnar. Afturköllunin tekur gildi um leið og hún er birt.

4. Að því er varðar 3. mgr. skulu fullgildir traustþjónustuveitendur sem gefa út fullgild vottorð veita sérhverjum treystanda upplýsingar um stöðu fullgildra vottorða sem þeir gefa út, hvort sem þau eru í gildi eða afturkölluð. Þessar upplýsingar skulu gerðar aðgengilegar a.m.k. fyrir hvert vottorð fyrir sig hvenær sem er, einnig eftir að vottorðið fellur úr gildi, með sjálfvirkum, áreiðanlegum og skilvirkum hætti án endurgjalds.

5. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer fyrir staðla fyrir áreiðanleg kerfi og vörur, sem uppfylla kröfurnar skv. e- og f-lið 2. mgr. þessarar greinar. Gengið skal út frá því að áreiðanleg kerfi og vörur fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari grein ef þau uppfylla þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

4. ÞÁTTUR

Rafrænar undirskriftir

25. gr.

Réttaráhrif rafrænna undirskrifa

1. Ekki skal hafna því að rafræn undirskrift fái réttaráhrif og sé viðurkennd sem sönnunargagn í málarekstri einungis af þeirri ástæðu að hún er á rafrænu formi eða að hún uppfyllir ekki kröfur sem gerðar eru til fullgilda rafrænna undirskrifa.
2. Fullgild rafræn undirskrift skal hafa sömu réttaráhrif og eiginhandarundirskrift.
3. Fullgilda rafræna undirskrift, sem er studd fullgildu vottorði sem gefið er út í einu aðildarríki, skal viðurkenna sem fullgilda rafræna undirskrift í öllum öðrum aðildarríkjum.

26. gr.

Kröfur sem gerðar eru til útfærðra rafrænna undirskrifa

Útfærð rafræn undirskrift skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) hún tengist undirritanda með einkvæmum hætti,
- b) hún ber kennsl á undirritanda,
- c) hún er gerð með rafrænum undirskriftargögnum sem undirritandi getur, með miklum áreiðanleika, einn haft stjórn á og
- d) hún tengist gögnunum sem eru undirrituð með þeim hætti að unnt er að greina síðari breytingar á þeim.

27. gr.

Rafrænar undirskriftir í opinberri þjónustu

1. Fari aðildarríki fram á útfærða rafræna undirskrift vegna notkunar á nettengdri þjónustu, sem opinber aðili veitir eða veitt er fyrir hönd opinbers aðila, skal það aðildarríki viðurkenna útfærðar rafrænar undirskriftir, útfærðar rafrænar undirskriftir sem eru studdar fullgildu vottorði fyrir rafrænar undirskriftir og fullgildar rafrænar undirskriftir með a.m.k. þeim sniðum eða notkunaraðferðum sem skilgreindar eru í framkvæmdargerðunum sem um getur í 5. mgr.
2. Fari aðildarríki fram á útfærða rafræna undirskrift sem er studd fullgildu vottorði vegna notkunar á nettengdri þjónustu, sem opinber aðili veitir eða veitt er fyrir hönd opinbers aðila, skal það aðildarríki viðurkenna útfærðar rafrænar undirskriftir sem eru studdar fullgildu vottorði og fullgildar rafrænar undirskriftir með a.m.k. þeim sniðum eða notkunaraðferðum sem skilgreindar eru í framkvæmdargerðunum sem um getur í 5. mgr.
3. Aðildarríki skulu ekki krefjast rafrænnar undirskriftar með hærra öryggisstig en fullgild rafræn undirskrift vegna notkunar á nettengdri þjónustu opinbers aðila yfir landamæri.
4. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir útfærðar rafrænar undirskriftir. Gengið skal út frá því að útfærð rafræn undirskrift fullnægi kröfunum sem gerðar eru til útfærðra rafrænna undirskrifa og um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar og 26. gr. ef hún uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 18. september 2015 og með tilliti til gildandi starfsvenja, staðla og réttargerða Sambandsins, skilgreina, með framkvæmdargerðum, viðmiðunarsnið fyrir útfærðar rafrænar undirskriftir eða viðmiðunaraðferðir þegar önnur snið eru notuð. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

28. gr.

Fullgild vottorð fyrir rafrænar undirskriftir

1. Fullgild vottorð fyrir rafrænar undirskriftir skulu uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í I. viðauka.
2. Ekki má gera ófrávikjanlegar kröfur til fullgildra vottorða fyrir rafrænar undirskriftir sem ganga lengra en kröfurnar sem mælt er fyrir um í I. viðauka.
3. Fullgild vottorð fyrir rafrænar undirskriftir geta falið í sér sérstakar viðbótareigindir sem eru ekki skyldugar. Þessar eigindir skulu ekki hafa áhrif á samvirkni og viðurkenningu fullgildra rafrænna undirskrifa.
4. Hafi fullgild vottorð fyrir rafrænar undirskriftir verið afturkallað eftir að það er upphaflega virkjað skal það missa gildi sitt frá og með þeim tímapunkti sem það er afturkallað og stöðu þess skal ekki breytt aftur undir neinum kringumstæðum.
5. Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um landsbundnar reglur um tímabundna ógildingu fullgilds vottorðs fyrir rafræna undirskrift að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
 - a) hafi fullgilt vottorð fyrir rafræna undirskrift verið ógilt tímabundið skal það missa gildi sitt í þann tíma sem tímabundna ógildingin varir,
 - b) tímalengd tímabundnu ógildingarinnar skal gefin til kynna með skýrum hætti í gagnagrunninum fyrir vottorð og stöðumiðlunarþjónustan skal hafa tímabundnu ógildingarstöðuna sýnilega þann tíma sem hún varir.
6. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir fullgild vottorð fyrir rafræna undirskrift. Gengið skal út frá því að fullgild vottorð fyrir rafræna undirskrift fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í I. viðauka ef það uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

29. gr.

Kröfur til fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar

1. Fullgildur rafrænn undirskriftarbúnaður skal uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka.
2. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir fullgildan rafrænan undirskriftarbúnað. Gengið skal út frá því að fullgildur rafrænn undirskriftarbúnaður fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í II. viðauka ef hann uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

30. gr.

Vottun fullgilds rafræns undirskriftarbúnaðar

1. Til þess bærar opinberar stofnanir eða einkaaðilar, sem aðildarríkin tilnefna, skulu votta að fullgildur rafrænn undirskriftarbúnaður sé í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um heiti og heimilisfang opinberu stofnunarinnar eða einkaaðilans sem um getur í 1. mgr. Framkvæmdastjórnin skal gera þessar upplýsingar aðgengilegar aðildarríkjunum.

3. Vottunin, sem um getur í 1. mgr., skal grundvallast á einum af eftirfarandi þáttum:

- a) öryggismatsferli sem fer fram í samræmi við einn af stöðlunum fyrir öryggismat á upplýsingatæknivörum, sem eru á skránni sem komið er á í samræmi við aðra undirgrein eða
- b) annað ferli en það sem um getur í a-lið, að því tilskildu að það feli í sér sambærileg öryggisstig og að því tilskildu að opinbera stofnunin eða einkaaðilinn, sem um getur í 1. mgr., tilkynni framkvæmdastjórninni um viðkomandi ferli. Einungis má nota þetta ferli ef staðlarnir, sem um getur í a-lið, liggja ekki fyrir eða þegar öryggismatsferli, sem um getur í a-lið, stendur yfir.

Framkvæmdastjórnin skal, með framkvæmdargerðum, taka saman skrá yfir staðla fyrir öryggismatið á upplýsingatæknivörum, sem um getur í a-lið. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

4. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykka framseldar gerðir í samræmi við 47. gr. varðandi setningu sérstakra viðmiðana sem tilnefndu aðilarnir, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, þurfa að uppfylla.

31. gr.

Birting skrár yfir vottaðan, fullgildan rafrænan undirskriftarbúnað

1. Aðildarríkin skulu, án ástæðulausrar tafar og eigi síðar en einum mánuði eftir að vottun lýkur, senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um fullgildan rafrænan undirskriftarbúnað, sem aðilarnir, sem um getur í 1. mgr. 30. gr., hafa vottað. Þau skulu einnig, án ástæðulausrar tafar og eigi síðar en einum mánuði eftir að vottun hefur verið felld úr gildi, senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um rafrænan undirskriftarbúnað sem er ekki lengur vottaður.

2. Á grundvelli móttækinnar upplýsinga skal framkvæmdastjórnin taka saman, birta og viðhalda skrá yfir vottaðan, fullgildan rafrænan undirskriftarbúnað.

3. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, skilgreint snið og verklag sem gilda að því er varðar 1. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

32. gr.

Kröfur fyrir staðfestingu á gildi fullgildra rafrænna undirskrifa

1. Ferli til staðfestingar á fullgildri rafrænni undirskrift skal staðfesta gildi fullgildrar rafrænnar undirskriftar að því tilskildu að:

- a) vottorðið, sem undirskriftin byggist á, hafi á þeim tíma sem undirskriftin átti sér stað verið fullgilt vottorð fyrir rafræna undirskrift í samræmi við I. viðauka,
- b) fullgildur traustþjónustuveitandi hafi gefið út fullgilda vottorðið og það hafi verið í gildi þegar undirritunin fór fram,
- c) staðfestingargögn undirskriftarinnar séu í samræmi við gögnin sem treystanda voru látin í té,

- d) einkvæmu gögnin sem standa fyrir undirritanda í vottorðinu séu afhent treystandanum með réttum hætti,
 - e) treystandanum sé gefin til kynna með skýrum hætti notkun gervinafns, ef gervinafn var notað við undirritun,
 - f) rafræna undirskriftin var búin til með fullgildum rafrænum undirskriftarbúnaði,
 - g) heilleika undirrituðu gagnanna hafi ekki verið stefnt í hættu,
 - h) kröfunum sem kveðið er á um í 26. gr. hafi verið fullnægt við undirritun.
2. Kerfið sem notað er til að staðfesta fullgilda rafræna undirskrift skal gefa treystanda rétta niðurstöðu úr staðfestingarferlinu og gera treystanda kleift að greina hvers konar öryggistengd vandamál.
3. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir staðfestingu á gildi fullgildra rafræna undirskrifta. Gengið skal út frá því að staðfesting fullgildra rafræna undirskrifta fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. ef hún uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

33. gr.

Fullgild staðfestingarpjónusta fyrir fullgildar rafrænar undirskriftir

1. Fullgilda staðfestingarpjónustu fyrir fullgildar rafrænar undirskriftir má einungis fullgildur traustþjónustuveitandi veita sem:
- a) veitir staðfestingu í samræmi við 1. mgr. 32. gr. og
 - b) gerir treystendum kleift að taka við niðurstöðum staðfestingarferlisins með sjálfvirkum hætti sem er áreiðanlegur og skilvirkur og inniheldur útfærða rafræna undirskrift eða útfært rafrænt innsigli veitanda fullgildu staðfestingarpjónustunnar.
2. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir fullgildu staðfestingarpjónustuna sem um getur í 1. mgr. Gengið skal út frá því að staðfestingarpjónusta fyrir fullgilda rafræna undirskrift fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. ef hún uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

34. gr.

Fullgild varðveislupjónusta fullgildra rafræna undirskrifta

1. Einungis fullgildur traustþjónustuveitandi, sem notar verklag og tækni sem framlengir áreiðanleika fullgildu rafrænu undirskriftarinnar eftir að tæknin sem hún byggir á er orðin úrelt, má veita fullgilda varðveislupjónustu fullgildra rafræna undirskrifta.
2. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir fullgilda varðveislupjónustu fullgildra rafræna undirskrifta. Gengið skal út frá því að fyrirkomulag fullgildrar varðveislupjónustu fullgildra rafræna undirskrifta fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. ef það uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

5. ÞÁTTUR

Rafræn innsigli

35. gr.

Réttaráhrif rafrænna innsigla

1. Ekki skal hafna því að rafrænt innsigli fái réttaráhrif og sé viðurkennt sem sönnunargagn í málarekstri einungis af þeirri ástæðu að það er á rafrænu formi eða að það uppfyllir ekki kröfur sem gerðar eru til fullgildra rafrænna innsigla.
2. Gengið skal út frá heilleika gagna og því að uppruni gagnanna, sem fullgilda rafræna innsiglið tengist, sé réttur.
3. Fullgilt rafrænt innsigli, sem er stutt fullgildu vottorði sem gefið er út í einu aðildarríki, skal viðurkenna sem fullgilt rafrænt innsigli í öllum öðrum aðildarríkjum.

36. gr.

Kröfur til útfærðra rafrænna innsigla

Útfært rafrænt innsigli skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) það tengist aðilanum sem innsiglar með einkvæmum hætti,
- b) það ber kennsl á aðilann sem innsiglar,
- c) það er gert með rafrænum innsiglisgögnum sem aðilinn sem innsiglar getur, með miklum áreiðanleika sem hann ræður yfir, notað til að búa til rafræn innsigli og
- d) það tengist gögnunum sem það vísar til með þeim hætti að unnt er að greina síðari breytingar á þeim.

37. gr.

Rafræn innsigli í opinberri þjónustu

1. Fari aðildarríki fram á útfært rafrænt innsigli vegna notkunar á nettengdri þjónustu, sem opinber aðili veitir eða veitt er fyrir hönd opinbers aðila, skal það aðildarríki viðurkenna útfærð rafræn innsigli, útfærð rafræn innsigli sem eru studd fullgildu vottorði fyrir rafræn innsigli og fullgild rafræn innsigli með a.m.k. þeim sniðum eða notkunaraðferðum sem skilgreindar eru í framkvæmdargerðunum sem um getur í 5. mgr.
2. Fari aðildarríki fram á útfært rafrænt innsigli, sem er stutt fullgildu vottorði, vegna notkunar á nettengdri þjónustu, sem opinber aðili veitir eða veitt er fyrir hönd opinbers aðila, skal það aðildarríki viðurkenna útfærð rafræn innsigli sem eru studd fullgildu vottorði og fullgild rafræn innsigli með a.m.k. þeim sniðum eða notkunaraðferðum sem skilgreindar eru í framkvæmdargerðunum sem um getur í 5. mgr.
3. Aðildarríki skulu ekki krefjast rafræns innsiglis með hærra öryggisstig en fullgilt rafrænt innsigli vegna notkunar á nettengdri þjónustu opinbers aðila yfir landamæri.
4. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir útfærð rafræn innsigli. Gengið skal út frá því að útfært rafrænt innsigli fullnægi kröfunum um útfærð rafræn innsigli, sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar og 36. gr., ef það uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 18. september 2015 og með tilliti til gildandi starfsvenja, staðla og réttargerða Sambandsins, skilgreina með framkvæmdargerðum viðmiðunarsnið fyrir útfærð rafræn innsigli eða viðmiðunaraðferðir þegar önnur snið eru notuð. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

38. gr.

Fullgild vottorð fyrir rafræn innsigli

1. Fullgild vottorð fyrir rafræn innsigli skulu uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í III. viðauka.
2. Ekki má gera ófrávikjanlegar kröfur til fullgildra vottorða fyrir rafræn innsigli sem ganga lengra en kröfurnar sem mælt er fyrir um í III. viðauka.
3. Fullgild vottorð fyrir rafræn innsigli geta falið í sér sérstakar viðbótareigindir sem eru ekki skyldugar. Þessar eigindir skulu ekki hafa áhrif á samvirkni og viðurkenningu fullgildra rafrænna innsigla.
4. Hafi fullgilt vottorð fyrir rafrænt innsigli verið afturkallað eftir að það er upphaflega virkjað skal það missa gildi sitt frá og með þeim tímapunkti sem það er afturkallað og stöðu þess skal ekki breytt aftur undir neinum kringumstæðum.
5. Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um landsbundnar reglur um tímabundna ógildingu fullgildra vottorða fyrir rafræn innsigli að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
 - a) hafi fullgilt vottorð fyrir rafrænt innsigli verið ógilt tímabundið skal það missa gildi sitt í þann tíma sem tímabundna ógildingin varir,
 - b) tímalengd tímabundnu ógildingarinnar skal gefin til kynna með skýrum hætti í gagnagrunninum fyrir vottorð og stöðumiðlunarþjónustan skal hafa tímabundnu ógildingarstöðuna sýnilega þann tíma sem hún varir.
6. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir fullgild vottorð fyrir rafræn innsigli. Gengið skal út frá því að fullgilt vottorð fyrir rafrænt innsigli fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í III. viðauka ef það uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

39. gr.

Fullgildur rafrænn innsiglisbúnaður

1. Ákvæði 29. gr. gilda að breyttu breytanda um kröfur sem gerðar eru til fullgilds rafræns innsiglisbúnaðar.
2. Ákvæði 30. gr. gilda að breyttu breytanda um vottun fullgilds rafræns innsiglisbúnaðar.
3. Ákvæði 31. gr. gilda að breyttu breytanda um birtingu skrár yfir vottaðan, fullgildan rafrænan innsiglisbúnað.

40. gr.

Staðfesting og varðveisla fullgildra rafrænna innsigla

Ákvæði 32., 33. og 34. gr. gilda að breyttu breytanda um staðfestingu og varðveislu á fullgildum rafrænum innsiglium.

6. ÞÁTTUR

Rafrænir tímastimplar

41. gr.

Réttaráhrif rafrænna tímastimpla

1. Ekki skal hafna því að rafrænn tímastimpill fái réttaráhrif og sé viðurkenndur sem sönnunargagn í málarekstri einungis af þeirri ástæðu að hann er á rafrænu formi eða að hann uppfyllir ekki kröfur sem gerðar eru til fullgildra rafrænna tímastimpla.
2. Gengið skal út frá nákvæmni dagsetningar og tímasetningar sem fullgildur rafrænn tímastimpill gefur upp og heilleika gagnanna sem dagsetningin og tímasetningin tengjast.
3. Fullgildan rafrænan tímastimpil, sem er gefinn út í einu aðildarríki, skal viðurkenna sem fullgildan rafrænan tímastimpil í öllum aðildarríkjum.

42. gr.

Kröfur til fullgildra rafrænna tímastimpla

1. Fullgildur rafrænn tímastimpill skal uppfylla eftirfarandi kröfur:
 - a) hann tengir dagsetningu og tímasetningu við gögn þannig að hægt er að útiloka með viðunandi hætti möguleikann á að gögnunum sé breytt án þess að það uppgötvist,
 - b) hann skal byggjast á nákvæmri tímaheimild sem er tengd samræmdum heimstíma (e. Coordinated Universal Time) og
 - c) hann er undirritaður með útfærðri rafrænni undirskrift eða innsiglaður með útfærðu rafrænu innsigli fullgilds traustþjónustuveitanda, eða með jafngildri aðferð.
2. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer fyrir staðla til að tengja dagsetningu og tíma við gögn og um nákvæmar tímaheimildir. Gengið skal út frá því að tenging dagsetningar og tíma við gögn og nákvæm tímaheimild fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. ef þær uppfylla þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

7. ÞÁTTUR

Rekjanleg rafræn afhendingarþjónusta

43. gr.

Réttaráhrif rekjanlegrar rafrænnar afhendingarþjónustu

1. Ekki skal hafna því að gögn sem eru send og móttekin með rekjanlegri rafrænni afhendingarþjónustu fái réttaráhrif og séu viðurkennd sem sönnunargagn í málarekstri einungis af þeirri ástæðu að þjónustan er á rafrænu formi eða að hún uppfyllir ekki kröfurnar um fullgilda rekjanlega rafræna afhendingarþjónustu.
2. Gengið skal út frá heilleika gagna sem eru send og móttekin með fullgildri rekjanlegri rafrænni afhendingarþjónustu, að gögnin séu send af auðkenndum sendanda, þau séu móttekin af auðkenndum viðtakanda og nákvæmni dagsetningar og tímasetningar sendingar og móttöku, sem fullgilda rekjanlega rafræna afhendingarþjónustan gefur upp.

44. gr.

Kröfur til fullgildrar rekjanlegrar rafrænnar afhendingarþjónustu

1. Fullgild rekjanleg rafræn afhendingarþjónusta skal uppfylla eftirfarandi kröfur:
 - a) vera veitt af einum eða fleiri fullgildum traustþjónustuveitendum,
 - b) tryggja auðkenningu sendanda með miklum áreiðanleika,
 - c) tryggja auðkenningu viðtakanda áður en gögnin eru afhent,
 - d) sending og móttaka gagna sé vernduð með útfærðri rafrænni undirskrift eða útfærðu rafrænu innsigli fullgilds traustþjónustuveitanda þannig að hægt sé að útiloka möguleikann á að gögnunum verði breytt án þess að það uppgötvist,
 - e) hvers konar breytingar á gögnunum, sem nauðsynlegar eru vegna sendingar eða móttöku gagnanna, séu gefnar sendanda og viðtakanda gagnanna til kynna með skýrum hætti,
 - f) dagsetning og tími sendingar og móttöku og hvers konar breytingar á gögnunum séu gefnar til kynna með fullgildum rafrænum tímastimpli.

Ef gögn eru flutt á milli tveggja eða fleiri fullgildra traustþjónustuveitenda gilda kröfurnar í a- til f-lið um alla fullgildu traustþjónustuveitendurna.

2. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir ferlið við sendingu og móttöku gagna. Gengið skal út frá því að ferlið við sendingu og móttöku gagna fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. ef það uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

8. ÞÁTTUR

Sannvottun vefsetra

45. gr.

Kröfur til fullgildra vottorða fyrir sannvottun vefseturs

1. Fullgild vottorð fyrir sannvottun vefseturs skulu uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í IV. viðauka.
2. Framkvæmdastjórnin getur, með framkvæmdargerðum, ákveðið tilvísunarnúmer staðla fyrir fullgild vottorð fyrir sannvottun vefseturs. Gengið skal út frá því að fullgild vottorð fyrir sannvottun vefseturs fullnægi kröfunum sem mælt er fyrir um í IV. viðauka ef það uppfyllir þessa staðla. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr.

IV. KAFLI

RAFRÆN SKJÖL

46. gr.

Réttaráhrif rafrænna skjala

Ekki skal hafna því að rafrænt skjal fái réttaráhrif og sé viðurkennt sem sönnunargagn í málarekstri einungis af þeirri ástæðu að það er á rafrænu formi.

V. KAFLI

FRAMSAL VALDS OG FRAMKVÆMDARÁKVÆÐI

47. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 4. mgr. 30. gr., um óákveðinn tíma frá 17. september 2014.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 4. mgr. 30. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 4. mgr. 30. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

48. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

VI. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

49. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða beitingu þessarar reglugerðar og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um það eigi síðar en 1. júlí 2020. Framkvæmdastjórnin skal meta sérstaklega hvort viðeigandi sé að breyta gildissviði þessarar reglugerðar eða tilteknum ákvæðum hennar, þ.m.t. 6. gr., f-lið 7. gr. og 34., 43., 44. og 45. gr., að teknu tilliti til fenginnar reynslu af beitingu þessarar reglugerðar og einnig þróunar á sviði tæknimála, markaðsmála og réttarfars.

Skýrslunni, sem um getur í fyrstu málsgrein, skulu fylgja tillögur að nýrri löggjöf eftir því sem við á.

Að auki skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið á fjögurra ára fresti eftir skýrsluna, sem kveðið er á um í fyrstu málsgrein, um hvernig hefur miðað í þá átt að ná markmiðum þessarar reglugerðar.

50. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipun 1999/93/EB er felld úr gildi frá og með 1. júlí 2016.
2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa reglugerð.

51. gr.

Umbreytingarráðstafanir

1. Litið skal svo á að öruggur undirskriftarbúnaður, sem staðfest hefur verið í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 1999/93/EB að uppfylli tilskildar kröfur, sé fullgildur rafrænn undirskriftarbúnaður samkvæmt þessari reglugerð.
2. Litið skal svo á að fullgild vottorð, sem gefin eru út til einstaklinga samkvæmt tilskipun 1999/93/EB, séu fullgild vottorð fyrir rafrænar undirskriftir samkvæmt þessari reglugerð, þar til þau renna út.
3. Vottunaraðili sem gefur út fullgild vottorð samkvæmt tilskipun 1999/93/EB skal leggja fram samræmismatsskýrslu hjá eftirlitsstofnun eins fljótt og kostur er og eigi síðar en 1. júlí 2017. Litið skal svo á að þessi vottunaraðili sé fullgildur traustþjónustuveitandi samkvæmt þessari reglugerð þar til slík samræmismatsskýrsla hefur verið lögð fram og eftirlitsstofnun hefur lokið mati sínu.
4. Leggi vottunaraðili, sem gefur út fullgild vottorð samkvæmt tilskipun 1999/93/EB, ekki fram samræmismatsskýrslu hjá eftirlitsstofnun innan þeirra tímamarka sem um getur í 3. mgr. skal ekki litið svo á að sá vottunaraðili sé fullgildur traustþjónustuveitandi samkvæmt þessari reglugerð frá 2. júlí 2017.

52. gr.

Gildistaka

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
2. Reglugerðin kemur til framkvæmda 1. júlí 2016, að undanskildum eftirfarandi ákvæðum:
 - a) ákvæði 8. gr. (3. mgr.), 9. gr. (5. mgr.), 12. gr. (2.–9. mgr.), 17. gr. (8. mgr.), 19. gr. (4. mgr.), 20. gr. (4. mgr.), 21. gr. (4. mgr.), 22. gr. (5. mgr.), 23. gr. (3. mgr.), 24. gr. (5. mgr.), 27. gr. (4. og 5. mgr.), 28. gr. (6. mgr.), 29. gr. (2. mgr.), 30. gr. (3. og 4. mgr.), 31. gr. (3. mgr.), 32. gr. (3. mgr.), 33. gr. (2. mgr.), 34. gr. (2. mgr.), 37. gr. (4. og 5. mgr.), 38. gr. (6. mgr.), 42. gr. (2. mgr.), 44. gr. (2. mgr.), 45. gr. (2. mgr.) og 47. og 48. gr. skulu koma til framkvæmda 17. september 2014,
 - b) ákvæði 7. gr., 8. gr. (1. og 2. mgr.), 9., 10., og 11. gr. og 12. gr. (1. mgr.) skulu koma til framkvæmda frá og með deginum þegar framkvæmdargerðirnar, sem um getur í 3. mgr. 8. gr. og 8. mgr. 12. gr., koma til framkvæmda,
 - c) ákvæði 6. gr. koma til framkvæmda þremur árum eftir daginn sem framkvæmdargerðirnar, sem um getur í 3. mgr. 8. gr. og 8. mgr. 12. gr., koma til framkvæmda.
3. Ef tilkynnt rafræn auðkenningarskipan er færð á skrána, sem framkvæmdastjórnin birtir skv. 9. gr., fyrir daginn sem um getur í c-lið 2. mgr. þessarar greinar, skal viðurkenning á rafrænum auðkenningarleiðum undir þeirri skipan skv. 6. gr. fara fram eigi síðar en 12 mánuðum eftir birtinguna en þó ekki fyrir þann dag sem um getur í c-lið 2. mgr. þessarar greinar.

4. Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 2. mgr. þessarar greinar getur aðildarríki ákveðið að rafrænar auðkenningarleiðir undir rafrænni auðkenningarskipan, sem er tilkynnt skv. 1. mgr. 9. gr. af öðru aðildarríki, séu viðurkenndar í fyrrnefnda aðildarríkinu frá og með deginum sem framkvæmdargerðirnar, sem um getur í 3. mgr. 8. gr. og 8. mgr. 12. gr., koma til framkvæmda. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina. Framkvæmdastjórnin skal veita almenningi aðgang að þessum upplýsingum.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. júlí 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

S. GOZI

forseti.

*I. VIÐAUKI***KRÖFUR TIL FULLGILDRA VOTTORÐA FYRIR RAFRÆNAR UNDIRSKRIFTIR**

Fullgild vottorð fyrir rafrænar undirskriftir skulu innihalda:

- a) vísbendingu, a.m.k. á formi sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu, um að vottorðið hafi verið gefið út sem fullgilt vottorð fyrir rafræna undirskrift,
- b) gögn sem með ótvíræðum hætti standa fyrir fullgildan traustþjónustuveitanda sem gefur út fullgildu vottorðin, þ.m.t. a.m.k. aðildarríkið þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu og:
 - að því er varðar lögaðila: heiti og, eftir atvikum, skráningarnúmer sem er skráð í opinberum skrám,
 - að því er varðar einstakling: nafn einstaklingsins,
- c) a.m.k. nafn undirritanda eða gervinafn; ef gervinafn er notað skal það koma skýrt fram,
- d) staðfestingargögn rafrænnar undirskriftar sem svara til rafrænna undirskriftargagna,
- e) upplýsingar um upphaf og lok gildistíma vottorðsins,
- f) kennikóða vottorðsins, sem skal vera einkvæmur hjá fullgildum traustþjónustuveitanda,
- g) útfærða rafræna undirskrift eða útfært rafrænt innsigli fullgilds traustþjónustuveitanda sem gefur þau út,
- h) staðinn þar sem vottorðið, sem styður við útfærða rafræna undirskrift eða útfært rafrænt innsigli, sem um getur í g-lið, er aðgengilegt án endurgjalds,
- i) staðsetningu þjónustunnar þar sem hægt er að spyrjast fyrir um gildisstöðu fullgilda vottorðsins,
- j) þegar rafrænu undirskriftargögnin sem tengjast staðfestingargögnum rafrænnar undirskriftar eru staðsett í fullgildum rafrænum undirskriftarbúnaði, viðeigandi vísbendingu um það, a.m.k. á formi sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu.

*II. VIÐAUKI***KRÖFUR TIL FULLGILDS RAFRÆNS UNDIRSKRIFTARBÚNAÐAR**

1. Fullgildur rafrænn undirskriftarbúnaður skal, með viðeigandi tæknilegum aðferðum og verklagsreglum, tryggja, a.m.k.:
 - a) að leynd varðandi rafræn undirskriftargögn, sem eru notuð við gerð rafrænnar undirskriftar, sé tryggð á viðunandi hátt,
 - b) að rafrænu undirskriftargögnin, sem eru notuð við gerð rafrænnar undirskriftar, geti í reynd eingöngu komið fram einu sinni,
 - c) að viðunandi vissa sé fyrir því að ekki sé hægt að leiða út rafrænu undirskriftargögnin, sem eru notuð við gerð rafrænnar undirskriftar, og að aðgengileg tækni komi, með áreiðanlegum hætti, í veg fyrir að unnt sé að falska rafrænu undirskriftina,
 - d) að réttur undirritandi geti áreiðanlega verndað rafrænu undirskriftargögnin, sem eru notuð við rafræna undirskrift, þannig að aðrir geti ekki notað þau.
2. Fullgildur rafrænn undirskriftarbúnaður skal ekki breyta gögnunum sem undirrita á eða hindra að slík gögn séu kynnt undirritandanum áður en til undirskriftar kemur.
3. Aðeins fullgildum traustþjónustuveitanda er heimilt að búa til eða stjórna rafrænum undirskriftargögnum fyrir hönd undirritanda.
4. Með fyrirvara um d-lið 1. mgr. geta fullgildir traustþjónustuveitendur, sem stjórna rafrænum undirskriftargögnum fyrir hönd undirritanda, aðeins afritað rafrænu undirskriftargögnin í því skyni að taka öryggisafrit að eftirfarandi kröfum uppfylltum:
 - a) öryggi afritaðra gagnamengja skal vera á sama stigi og upprunalegu gagnamengjanna,
 - b) fjöldi afritaðra gagnamengja skal ekki vera umfram það sem er að lágmarki nauðsynlegt til að tryggja samfellu þjónustunnar.

*III. VIÐAUKI***KRÖFUR TIL FULLGILDRA VOTTORÐA FYRIR RAFRÆN INNSIGLI**

Fullgild vottorð fyrir rafræn innsigli skulu innihalda:

- a) vísbendingu, a.m.k. á forni sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu, um að vottorðið hafi verið gefið út sem fullgilt vottorð fyrir rafræn innsigli,
- b) gögn sem með ótvíræðum hætti standa fyrir fullgildan traustþjónustuveitanda sem gefur út fullgildu vottorðin, þ.m.t. a.m.k. aðildarríkið þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu og:
 - að því er varðar lögaðila: heiti og, eftir atvikum, skráningarnúmer sem er skráð í opinberum skrá,
 - að því er varðar einstakling: nafn einstaklingsins,
- c) a.m.k. nafn aðilans sem innsiglar og, eftir atvikum, skráningarnúmer sem er skráð í opinberum skrá,
- d) staðfestingargögn rafræns innsiglis sem svara til rafrænu innsiglisgagnanna,
- e) upplýsingar um upphaf og lok gildistíma vottorðsins,
- f) kennikóða vottorðsins, sem skal vera einkvæmur hjá fullgildum traustþjónustuveitanda,
- g) útfærða rafræna undirskrift eða útfært rafrænt innsigli fullgilds traustþjónustuveitanda sem gefur þau út,
- h) staðinn þar sem vottorðið, sem styður við útfærða rafræna undirskrift eða útfært rafrænt innsigli, sem um getur í g-lið, er aðgengilegt án endurgjalds,
- i) staðsetningu þjónustunnar þar sem hægt er að spyrjast fyrir um gildisstöðu fullgilda vottorðsins,
- j) þegar rafrænu innsiglisgögnin sem tengjast staðfestingargögnum rafræns innsiglis eru staðsett í fullgildum rafrænum innsiglisbúnaði, viðeigandi vísbendingu um það, a.m.k. á forni sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu.

IV. VIÐAUKI

KRÖFUR TIL FULLGILDRA VOTTORÐA FYRIR SANNVOTTUN VEFSETURS

Fullgild vottorð fyrir sannvottun vefseturs skulu innihalda:

- a) vísbendingu, a.m.k. á formi sem hentar fyrir sjálfvirka vinnslu, um að vottorðið hafi verið gefið út sem fullgilt vottorð fyrir sannvottun vefseturs,
- b) gögn sem með ótvíræðum hætti standa fyrir fullgildan traustþjónustuveitanda sem gefur út fullgildu vottorðin, þ.m.t. a.m.k. aðildarríkið þar sem þjónustuveitandinn hefur staðfestu og:
 - að því er varðar lögaðila: heiti og, eftir atvikum, skráningarnúmer sem er skráð í opinberum skrá, og
 - að því er varðar einstakling: nafn einstaklingsins,
- c) að því er varðar einstaklinga: a.m.k. nafn einstaklingsins sem vottorðið er gefið út fyrir eða gervinafn. Ef gervinafn er notað skal það koma skýrt fram,
 - að því er varðar lögaðila: a.m.k. heiti lögaðilans sem vottorðið er gefið út fyrir og, eftir atvikum, skráningarnúmer sem er skráð í opinberum skrá,
- d) hluta af heimilisfangi, þ.m.t. a.m.k. borg og ríki einstaklingsins eða lögaðilans sem vottorðið er gefið út fyrir og, eftir atvikum, eins og það er skráð í opinberum skrá,
- e) heiti léns (léna) sem einstaklingurinn eða lögaðilinn, sem vottorðið er gefið út fyrir, starfrækir,
- f) upplýsingar um upphaf og lok gildistíma vottorðsins,
- g) kennikóða vottorðsins, sem skal vera einkvæmur hjá fullgildum traustþjónustuveitanda,
- h) útfærða rafræna undirskrift eða útfært rafrænt innsigli fullgilds traustþjónustuveitanda sem gefur þau út,
- i) staðinn þar sem vottorðið, sem styður við útfærða rafræna undirskrift eða útfært rafrænt innsigli, sem um getur í h-lið, er aðgengilegt án endurgjalds,
- j) staðsetningu þjónustu í tengslum við gildisstöðu vottorða þar sem hægt er að spyrjast fyrir um gildisstöðu fullgilda vottorðsins.